

# Çözerler Mi Çözemezler Mi?

Münür Rahvancıoğlu  
munurrahvancioglu@yahoo.com

"Kapsamlı müzakereler"ın başlaması ile birlikte adına Kıbrıs sorunu denilen sorun hepimizin diline yeniden yerleşiverdi.

Şövenistlerin herhangi bir çözümü kabul etmeyen ve sadece Türkiye'ye bağlanma veya Taksim'i "çözüm" olarak tanıyan yaklaşımı bir yana bırakılırsa; aslında Talat ve Hristofyas'ın imzalayacağı bir anlaşma ile Kıbrıs'ın birleştirilmesine kimsenin itirazı yok. Biz Baraka olarak, böylesi bir birleşmenin, aslında Kıbrıs halklarının söz, yetki, karar iktidar sorunu demek olan Kıbrıs sorununa gerçek bir çözüm olmayacağını gayet iyi biliyoruz. Ancak ilerleyen sayfalarda da okuyacağınız gibi, emperyalist bir yasallaştırma demek olan "Talat-Hristofyas Çözümü"nde de statükonun devamı halinde de verilecek mücadelenin aynı biçim ve içeriğe sahip olacağından hareket ediyoruz. Bu sebeple de özel olarak "Talat-Hristofyas Çözümü"ne veya statükonun devamına karşı mücadele etmenin anlamsızlığını vurgulayarak, bağımsız ve halkları kardeş bir birleşik Kıbrıs yaratılması için yapılması gerekenlere odaklanmayı tercih ediyoruz.

Durum en özet şekliyle böyleyken, aslında Kıbrıs Türk halkının gündemini işgal eden tartışma şimdilik bundan biraz farklı. Kıbrıs Türk halkı (ve elbette Kıbrıs Elen halkı) büyük bir umut bombardımanı ile başlayan müzakere sürecinin "başarıya" ulaşımaya ulaşmayacağı ile ilgileniyor. Bu ilgi iki yönlü bir ilgi: İlginin öncelikli boyutu gündemdeki sürecin bir anlaşma ile noktalanıp noktalanmayacağı, ikinci boyutu ise olası bir anlaşmaya kimin karşı kimin taraftar olduğu... Aslında bu sorular birbiri ile de bağlantılı gibi görünüyor. Yani, herhangi bir anlaşmaya karşı olan çevrelerin "yine anlaşamayacaklar" söylemi ile moral bozmaya çalışabileceği gibi, acilen çözüm isteyenler de "bu defa kesin anlaşılıyor" diyerek umut yaratmaya çalışıyor olabilirler. Ancak siyaseten söylenenler bir yana, acaba gerçekten bu defa iki "lider"ın anlaşma şansı var mı?

Biz bu soruya tereddütsüz "evet" cevabı veriyoruz. Talat ve Hristofyas'ın varacakları bir anlaşmayı olumlu bulup bulmayacağımızdan bağımsız olarak, böyle bir anlaşmanın ortaya çıkmasını çok güçlü bir olasılık olarak değerlendiriyoruz. Aslında Talat ve Hristofyas'ın bir anlaşmaya varması kesinlikle kendilerinin değil temsil ettikleri kesimlerin anlaşması ile ilgilidir. Şunu net bir şekilde ortaya koyalım ne Talat Kıbrıs Türk halkını temsil

etmektedir ne de Hristofyas Kıbrıs Elen halkını... İki halk da bu kişilere oy vermiş, umut bağlamış ve kendilerini temsil ettiğini düşünüyor durumda olabilir. Bizim sözünü ettiğimiz temsil böyle bir temsil değildir. Biz Talat'ın Kıbrıs Türk halkını temsil etmediğini söylerken, Talat tarafından savunulan çıkarların Kıbrıs Türk halkının çıkarları olmadığını söylüyoruz. Biz Hristofyas'ın Kıbrıs Elen halkını temsil etmediğini söylerken, Hristofyas tarafından savunulan çıkarların Kıbrıs Elen halkının çıkarları olmadığını söylüyoruz. Talat Türkiye üzerinden ABD'nin çıkarlarının temsilciliğini yaparken, Hristofyas da



**Talat ve Hristofyas'ın varacakları bir anlaşmayı olumlu bulup bulmayacağımızdan bağımsız olarak, böyle bir anlaşmanın ortaya çıkmasını çok güçlü bir olasılık olarak değerlendiriyoruz.**

Yunanistan üzerinden AB'nin çıkarlarını temsil etmektedir. Yani masada ABD ile AB ve Türkiye ile Yunanistan pazarlık yapmaktadır. Elbette Kıbrıs Türk ve Elen egemen bloklarının (tüccarların, asker-sivil bürokratların) da bazı çıkarları pazarlıkta yer almaktadır ancak halkların çıkarları bunlardan başka şeylerdir. Kısacası biz görünürde Talat ve Hristofyas tarafından yürütülen müzakereler sonucunda ortaya bir anlaşma çıkma olasılığının yüksek olduğunu söylüyoruz. Ve bunu söyleme nedenimiz esas olarak ABD ve AB'nin çıkarlarının böyle bir anlaşmanın hayat bulması noktasında birleştiğini gözlemlememizdir.

Kıbrıs'ta yaratılan oldu-bitti durumunun uluslararası hukuğa uydurulması ABD ve AB'nin çıkarıdır. Böyle bir yasallaştırmada kimin ne alıp ne vereceği konusu da aralarında çoktan çözülmüştür. Bugüne kadar bunun yazılı hale gelmemesinin çeşitli nedenleri vardır. Gerek AB'nin halen yaşamakta olduğu sıkıntılı "oluşum süreci", gerek Yunanistan'ın 15 Temmuz 1974'te kendince ABD tarafından kandırılmış olmasının verdiği tedirginlik ve Kıbrıs Elen egemen bloku üzerinde yeterince söz geçirememesi, gerek Türkiye oligarşisi içinde bulunan ve bir zamanlar ABD'nin

işine yarasa da şimdilerde ayak bağı haline gelen "ulusalcı" unsurların müdahaleleri, gerek aynı unsurların uzantısı olan Denктаş ve çevresi, gerekse de 1960'lardan beridir başı ilk kez zar zor ezilen Makariosçuluk gibi etkenler, emperyalist yasallaştırmayı bugüne kadar ertelemiştir. Ancak şimdi ilk kez tüm taşlar hizaya gelmiş bulunuyor.

Türkiye'de AKP iktidarı tam bir emperyalist işbirlikçisi olarak davranmanın yanında kusursuz bir neo-liberal iktidar örneği sergiliyor. Bu doğrultuda da ABD için gerekli her ne varsa yapmaya hazır bir "emret komutanım" durumunda hazır

bekliyor. Elbette AKP'nin ve Türkiye oligarşisinin de bu süreçten kendilerince bazı beklentileri var ve geri adım atamayacağı noktalar mevcut. Ancak süreç bu arzuların tatmin edilebileceği bir yolda ilerliyor. Diğer yandan Yunanistan egemenleri çoktandır geleceklerini tamamen AB'ye bağlamış durumdadır. AB ise Kıbrıs'ta bir yasallaştırmayı şiddetle arzuluyor. Özellikle de Kıbrıs'a dair ABD ile arasındaki pürüzleri halletmişken... Denктаş daha bu sürecin başında ekarte edildi. Elbette o ve mücahitleri mücadeleyi bırakmadılar, tam güçle ikinci raunda hazırlanıyorlar. Bilindiği gibi Denктаşın tek uzmanlık alanı sorunları sürüncemede bırakmak değil, aksine sorunsuz halkları birbirine kırdırmak konusunda daha yetenekli olduğuna tarih şahit.

Diğer yandan Pabadosbullos'ta karşılığını bulan Makariosçu güçler daha uzun süre direndiler ancak iki emperyalist odağın çıkarlarının buluştuğu noktada bu direniş de kırılmak zorundaydı. Nitekim kırıldı. Şimdi Kıbrıs'ta dümen iki eski revizyonist, yeni-liberal "lider"ın elinde. Onlar da kendilerini ispatlamak, işe yarar olduklarını göstermek, göze girmek için can atıyorlar. Doğru dürüst bir emek cephesinin yokluğu, anti-emperyalist bir mücadelenin eksikliği de tüm bunların cabası...

Evet, bizce Kıbrıs'ta verilen durumun emperyalist yasallaştırılması için gerekli tüm koşullar mevcuttur. Yani Talat ve Hristofyas bir anlaşmaya varabilirler, bu anlaşmayı imzalayabilirler ve referandum veya başka yollarla emperyalizmin sorununu çözebilirler. Liberallerimizin sevdiği bir deyimle, "eğer ciddi bir tren kazası olmazsa" büyük ihtimalle de bunu yapacaklar. Peki böyle bir durumda bizim tavrımız ne olacak. Bununla ilgili Baraka'nın tavrını arka sayfadaki yazıda okuyabilirsiniz. Ancak bitirmeden şunu da ekleyelim. Şimdi Kıbrıs'ta dümen iki eski revizyonist, yeni-liberal "lider"ın elinde demistik. Dümen onlarda da olsa, istobun hala emperyalist devletlerin ayağının altında olduğunu söylemezsek bu tespit eksik kalacaktır.☒



# “Görüşmeler, Çözüm ve Barış” Konusunda Açıklama

**Emperyalizm açısından baktığımız zaman Kıbrıs sorunu, çıkarlarının hukuksal zeminde güvence altında olmaması demektir. Halklar açısından ise, yaşadıkları adada kendi yaşamlarında söz sahibi ve özne olamama sorunudur. Bundan dolayı, halklar ve emperyalizm arasında uzlaşmaz bir çelişkinin var olduğunu söyleyebiliriz. Çünkü Kıbrıs sorununu halklar çözerse emperyalizmin sorunu, emperyalizm çözerse halkların sorunu büyüyecektir.**

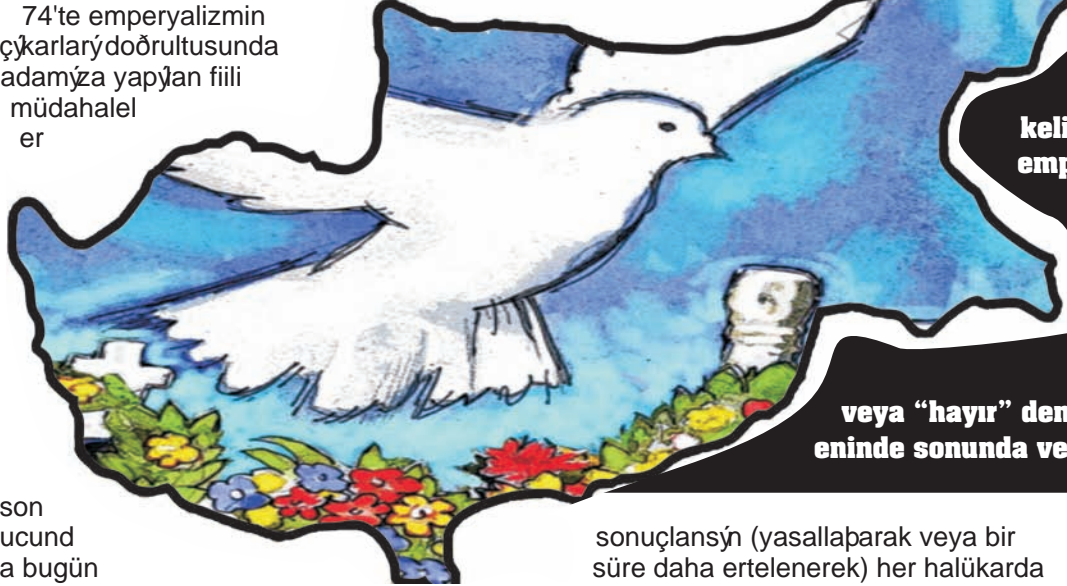
Bugün itibarıyla, gerek Avrupa Birliği gerekse ABD'nin ada üzerindeki çıkarları, adanın her iki kesiminde de, çözümden yana görünen revizyonist sol siyasetlerin iktidara gelmesini sağlamıştır. Bundan dolayı, adanın kuzey coğrafyasında CTP ve güney coğrafyasında AKEL iktidara getirilmiştir. Emperyalizmin yerli iştirakçisi olan bu iki partinin, mevcut konjektürde halkların devrimci barış ve devrimci çözümü yerine, emperyalizmin çözümünü ve barışın yitirilmesi günlerde gerçekleştirmeleri hiç de şüphesiz olmayacaktır.

74'te emperyalizmin çıkarları doğrultusunda adaya yapılan fiili müdahaleler

kitleleri nezdinde barışçılıysiyasete meşruiyet kazandıracak, taşeron devletlerin müdahalelerini sınırlandırma pansiyaratacağı da gerçektir.

Yasallaştırma sürecinin hayat bulamaması halinde ise, Kıbrıslı Türkler ve Kıbrıslı Elenler arasındaki milliyetçiliğin yükselmesi, ayrışmanın derinleşmesi, TC hegemonyasının süregitmesi söz konusudur. Ancak, emperyalist yasallaştırma süreci nasıl sonuçlanırsa

olmaması demektir. Halklar açısından ise, yaşadıkları adada kendi yaşamlarında söz sahibi ve özne olamama sorunudur. Bundan dolayı, halklar ve emperyalizm arasında uzlaşmaz bir çelişkinin var olduğunu söyleyebiliriz. Çünkü Kıbrıs sorununu halklar çözerse emperyalizmin sorunu, emperyalizm çözerse halkların sorunu büyüyecektir.



**Mücadelemiz halklar arası güvenin ve dayanışmanın (tek kelime ile kardeşliğin) artırılması, emperyalist güçler ve onların taşeronlarının her türlü varlığına karşı mücadele edilmesi (tek kelime ile bağımsızlık) mücadelesidir. Önümüzde bir plan olsa veya olmasa, verili durum sürse veya herhangi bir plana “evet” veya “hayır” denilse, sözünü ettiğimiz bu mücadele eninde sonunda verilmek zorundadır.**

son ucunda bugün gelinen verili nokta; tam da emperyalistlerin isteği gibidir. Diğer bir deyişle, emperyalizmin dikte edeceği barış, çözüm; aslında 74'te fiili olarak gerçekleştirilen müdahalelerin yasallaştırılmasından ibaret olacaktır. Bundan dolayı, egemenlerin çözümünün gerçekleştirilmesi hiç de imkansız değildir. Onların dikte edeceği barış ve çözüm süreci, halklar açısından olası fırsatlar yanında birçok tehlikeyi de barındırmaktadır. Olası bir yasallaştırmada, adaya Türkiye'den getirilen yoksul ve emekçi kesimlerin bir kısmının Türkiye'ye geri gönderilmesi söz konusu olacaktır. Bu da Kıbrıslı milliyetçiliğin ile Türk milliyetçiliğinin yükselmesine neden olup, etnik bir ayrışma ile emekçi kesimleri karışık karışıya getirilebilir. Yasallaştırma durumunda taşeron ve faşist çevreler halklar arasında pürüzü büyütme için uğraşacak, gerilim alanları bulmasalar bile geçmişte olduğu gibi bunu kendileri yaratacağıdır. Diğer yandan yasallaştırma sürecinin yeni mücadele kanallarını sunacağı, halkların ortak mücadelesi için yeni zeminler sağlayacağı, apolitik halk

sonuçlarının (yasallaştırarak veya bir süre daha ertelenerek) her halükarda milliyetçi/pöven siyasetlerin Türkiye / Kıbrıslı / Kıbrıslı Türk / Kıbrıslı Elen / Yunan gibi kimlikleri birbirine karışık konumlandırılması sonucunu doğurması ciddi bir ihtimaldir.

Her durumda, milliyetçiliğe ve faşizme karşı devrimci ve sınıfsal bir zeminde tavır koyarken, neo-liberal politikaların milliyetçiliğinin yarattığı suni gündemler sayesinde rahat bir şekilde günlük yaşamımıza egemenler tarafından yerleştirilmesinin önüne açılacağına aklımızda tutmak gerekiyor. İşte bu noktada milliyetçilik ve faşizm karşısında sınıfsal temelli bir tavır halklar arasında pimdiden örgütlemek önem kazanmaktadır.

Önümüze konacak bir emperyalist yasallaştırma planı karşısında, barış güçlerinin “evet”-“hayır” arasında ikilem yapamaması ve net bir tavır içine girmesi gerekmektedir.

Bu mesele karşısında, “Kıbrıs sorunu kime ne ifade eder?” sorusu gündeme gelmektedir. Kıbrıs sorunu çepitli kesimlere göre farklı tanımlanabilir. Emperyalizm açısından baktığımız zaman Kıbrıs sorunu, çıkarlarının hukuksal zeminde güvence altında

Çizilen bu perspektiften yola çıktığımızda, bize dayatılan bir plan karşısında “evet” veya “hayır” tavrı içine girmek, egemenlerin bize dayattığı iyi seçenektir. Bu bağlamda da geçmişte olduğu gibi gelecekte de demokratik kitle örgütleri “evet”çi ve “hayır”cı diye kutuplaştırılacaktır. Peki barış güçleri dayatılan bu ikilem karşısında nasıl bir tavır almalıdır?

Öncelikle Baraka Kültür Merkezi, Kıbrıs halklarının özne olamama sorunu demek olan Kıbrıs sorununda bir taraftır. Bu taraf olma durumumuz kendini, genel olarak Kıbrıs halklarının, özel olarak da Kıbrıs Türk halkının söz, yetki, karar, iktidar mücadelesinin içinde bunun somut, fiili savunusunu yürütmekle ortaya koymaktadır. Asimilasyon politikalarına, TC'nin Kıbrıs'ın kuzeyindeki işgaline ve Kıbrıslı Türklerin kendi kendini yönetmesi önünde engel tepkile eden tüm uygulamalara karşıdır. Yunanistan'ın Kıbrıs'ın güneyinde sahip olduğu etkin pozisyona, Yunan ordusunun gizli işgaline ve adamızda bulunan İngiliz Üslerine de karşıdır.

Bizler Kıbrıs'ın bağımsız olması, Kıbrıslı Türk ve Elenlerin ise bu bağımsız adada kendi kaderlerine hükmeden halklar olarak birlikte yaşamayı

**“Evet” veya “hayır” diyen herhangi birisi bunu anti-emperyalist mücadele, halkların yeniden kardeşleştirilmesi ve Kıbrıs’ın bağımsızlığı ile harmanlamalıdır. Bu yapıldığı takdirde de kişinin “evet” veya “hayır” demiş olması önemli değildir. Önemli olan Kıbrıs halklarının irade sahibi kılınması mücadelesi, kendi geleceklerinin tek karar vericisi olması talebidir.**



gerektiğini savunuyoruz. Elbette Kıbrıs’ın bağımsızlığının da iki halkın kardepliğinden geçtiğine inanıyoruz. Bu durumda, iki halkın kardepliği anti-emperyalist mücadeleden (somutta Kıbrıslı Türklerin TC devletine karşı, Kıbrıslı Elenlerin ise Yunan devletine karşı) geçmektedir. Böylesi bir mücadelede kaderi ortak olan halklar elbette Yunanistan ve Türkiye halklarıyla de dayanışma içerisinde olacaklardır. Mücadelemiz adamız üzerinde ABD, İngiltere, AB, Türkiye ve Yunanistan’ın değil, Kıbrıs halklarının söz sahibi olma mücadelesidir. Somutta ise bu, halklar arası güvenin ve dayanışmanın (tek kelime ile kardepliğin) arttırılması, emperyalist güçler ve onların taberonlarının her türlü varlığına karşı mücadele edilmesidir (tek kelime ile bağımsızlık) mücadelesidir. Önümüzde bir plan olsa veya olmasa, verili durum sürse veya herhangi bir plana “evet” veya “hayır” denilse, sözünü ettiğimiz bu mücadele eninde sonunda verilmek zorundadır.

O halde “hayır” veya “evet” demenin, devrimci tavrıdan bakıldığında hiçbir belirleyici anlamı yoktur. Her kópulda, sadece “evet” demenin veya sadece “hayır” demenin emekçi halk kesimlerinin çıkarına hiçbir katkısı olmayacaktır. Ne “evet” dediğimiz zaman özne olacağız ne de “hayır” dediğimiz zaman özne olacağız. Çünkü son tahlilde evet dediğimiz ya da “hayır” dediğimiz plan, halkların planı değil emperyalizmin planıdır. “Evet” veya “hayır” diyen herhangi birisi bunu anti-emperyalist mücadele, halkların yeniden kardeleştirilmesi ve Kıbrıs’ın bağımsızlığı ile

harmanlamalıdır. Bu yapıldığı takdirde de kişinin “evet” veya “hayır” demiş olması önemli değildir. Önemli olan Kıbrıs halklarının irade sahibi kılınması mücadelesi, kendi geleceklerinin tek karar vericisi olması talebidir.

Bizlerin, “evet” demenin de “hayır” demenin de anlamsızlığına vurgu yapmamız, halklarımızın “evet” veya “hayır”larını gönülleriyle vermeye ama asla mücadeleyi boplamamaya çalışmamız gerekir. Bu anlamsızlık içinde “evet”ten ya da “hayır”dan yana tavır almak ve bunu keskinleştirmek, onaylamadığımız bu rejimin tanımladığıysınlarla hapsolmek onların yarattığı hareket alanı içinde var olmaya çalışmaktır. Öndan dolayı Baraka’nın ortaya konacak emperyalizmin planına karşı tavrı “farketmez”dir. Farketmediğinin samimi ispatında farklı Baraka aktivistlerinin farklı oylar vermesi olacaktır. Çünkü Baraka örgütsel tavır olarak “evet”i ya da “hayır”ı seçerse; verili iradesizliği “hayır” dese bile onaylamış olur. Bundan dolayı Baraka’nın tavrı “farketmez, önemli olan mücadeledir” şeklindedir.

Baraka aktivistleri ise; kendi alanlarında yürütecekleri mücadelede, kitlelerin ısrarlı “evet mi hayır” mýsorusuna, verecekleri oyu samimi olarak söyledikten sonra (ki hangi oyu verecekleri Baraka için farketmez) bunun önemli olmadığını, önemli olanın mücadele olduğunu, oy günü geldiğinde oyunu verecek olanların BUGÜN YAPILACAK ÖLÜM YERTELEMESİ GEREKTİĞİNİ oy tartışmasının ise bu mücadeleyi erteleyeceğini vurgulayarak yanıt verecektir. ☒

## Özenle Yetiştirilmiş Yeni “Aydın” Kuşak Yıl: 1980 Yer: Türkiye

*“Tanklar indi bir sabah sokaklara, üzerlerinde nefret kusan megafonlar ve yasaktı artık kuşların cıvılaması ikinci bir emre kadar”*

12 Eylül 1980; emperyalizmin ve yerel beslemelerinin Türkiye üzerindeki çıkarlarını, emellerini gerçek yurtseverlere karşı korumak ve kollamak amaçlı yapılmış askeri darbenin tarihi.

Ülkenin dört bir yanında aydınlar, yazarlar, ilericiler, devrimci demokratlar kıymıdan geçirilmiş, ordu direkt olarak diğer güçlerden aldyöyemirle memleketin her köşesini bi-fiil ıpgal etmiş ve kontrol artık “Amerika’nın Çocukları”na geçmişti. Daha sonra halk, başta gençlik olmak üzere bir depolitizasyon sürecine sokuldu. 80 öncesi gençliği ile bugünün gençliğini karşılaştırdığımızda aradaki fark bariz olarak karşımıza çıkmakta. Bugün “entelektüel” diye tabir ettiğimiz kesim esas sosyal çıkmazlara rasyonel bir şekilde temas etmek yerine mağazinsel problemlere yönelmekte ve bünyelerini tamamen günlük bireysel gereksinimleri ve sorunlarıyla meşgul etmekte. Bu coğrafyada yapayan bir genç için bu şekilde yaşamak elbette büyük bir eksiklik. Ancak bu eksiklik gençliğin doğal bir parçası değildir; aksine bilinçli olarak sistem tarafından gençliğe empoze edilmiş bir yaşam tarzıdır. Egemenler (hiyerarşik olarak önce emperyalistler sonra yerel ıbbirlikçileri) bunu yapabilmek için medyadan tutun da hukuða, hatta eğitim müfredatlarına bile varıncaya kadar herpeyi kullanır. Örneğin; televizyonlarda izlediğimiz birçok program bize nası ve nerede yapıldığımızı dahi unutturabilir, ya da haber bültenlerinde aslında yaşamımızdan gerçekten zoraftıran sorunların yerine açılışını bir devlet adamının yaptırdığı bir hipermarket haberi ya da ordunun Amerika’dan yeni satın aldığı savaş uçaklarının reklamı ve benzeri şeyler izleriz. Eğitim müfredatları ise “bilimsellik, demokratiklik” ilkeleri yerine “düzenin buyruğuna eyvallah öğretileri içermesi” ilkesini benimsemiş ve bunları tektipleştirme, tekdüzeleştirme, araştırmayan tartışmayan sorgulamayan makineler yaratma ilkeleriyle pekiştirmiştir. Genel itibarıyla tüm bu halk düğmanı politikaları yozlaşmış bir hukuki alt yapı ile desteklemiştir.

Öte tüm bunlar fiilen başlangıç tarihi olan 12 Eylül 1980 tarihinden günümüze dek hız kesmeden sürmekte ve gençlik de en etkin biçimde bu halk düğmanı, emek düğmanı, özgürlük düğmanı politikalarından nasibini almakta. Ancak biz biliyoruz ki egemenlerin tüm bu halk düğmanı, insanlık düğmanı politikaları yok edilebilir ve bunu ancak halkın çocukları yapabilir. Öte biz herkesi halkın çocuğu olmaya davet ediyoruz çünkü; “Amerika’nın Çocukları”ndan Halkın Çocukları hesap soracak, sen yeter ki gel gelirsene hoş gelirsene saf’a gelirsene.

**Eyyüp Sabih Benzetsel  
12 Eylül 2008 Mersin**





## TAK'ta Piyasalaştırma Harekatı

Temmuz ayı içerisinde gazetelere yansyan bir habere göre, "bugüne kadar parasız olarak medyaya sunulan devlet ajansı TAK'ın haber bültenleri bundan sonra ücretli olacak". Önceleri 1 Temmuz 2008 tarihinden itibaren geçerli olacağı açıklanan karar pimdilik yürürlüde girmedi ancak gündemden de kaldırılmadı. Çok yakın bir gelecekte uygulamaya girmesi beklenen kararda Türkçe haberler için aylık 830, Kıbrıs Elen basını için 830 ve fotoğraf servisi için 830 YTL tahsil edilmesi de öngörülüyor.

Bugüne kadar basınıımızın neredeyse hiç muhabir istihdam etmeden ve tamamen TAK'a bağımlı çalıştığı inkar edilemeyecek kadar taktiksel bir karar. Bu kararın tamamen neo-liberal bir mentalitenin ürünü olduğu da tartışılmaz. Bu kararın karışık olarak neredeyse tüm açıklamalar ya bunun basınına vurulan bir darbe ya da fiyatların yükselişi nedeniyle

acımasız bir karar olduğu noktasında birleşti. Oysa karar, esas itibarıyla kamusal hizmetlerin piyasalaştırılmasıyla ilgili bir olgu. Tamamen toplumsal yarar amacıyla ve hiçbir kar amacı gütmeyen gerçekleştirilen bir hizmetin, bundan böyle gelir getiren bir sektöre dönüşmesi ile karışık karışık oluyor. Açık ki, TAK'ta çalışan muhabirler artık artıya üreten birer işçiye dönüşüyorlar. Aynı uygulamalar hemen her kamusal kuruluşta gündeme gelirken, piyasalaştırma hizmetlerinin taberona verilmesi yoluyla özele devredilmesinin de yolu açılıyor oluyor. Bu sebeple bizce TAK'da gündeme gelen piyasalaştırma/ özelleştirme olgusunun, basın kuruluşlarının çıkarları açısından değil; asıl olarak halkın haber alma hakkı ve kamusal hizmet veren çalışanların sömürü ilişkilerine dahil edilmemesi noktalarından eleştirilmesi gerekiyor.

### Bir taş attı pencereye

## TAK dedik

1 Temmuz 2008 tarihinde ilk kez... Kararın... Kararın...

# Ha Tenis Kursu Ha Kur'an Kursu

KIBRIS gazetesinin yaptırdığı Kur'an kursu haberi, AKP ile CTP arasındaki ilişkilerinin ulaştığı yeni boyutları çarpıcı bir biçimde ortaya koyuyor. Gazete'nin 26 Ağustos 2008 tarihinde yaptırdığı habere göre yapıları 11 ile 16 arasında değişen 400 çocuk "tatil yapсын, bu arada dinini öğrensin" denilerek Türkiye'ye

götürüldü. Program

çerçevesinde iki uçak dolusu (400) çocuğun temmuz ve ağustos aylarında Türkiye'ye gönderildiği öğrenildi.

Organizasyona katılan imamların

"günde 3 saat" dediği din dersleri,

Türkiye'de Kur'an kursuna

dönüştü ve çocuklar günde 3

saat değil, 9 saat din eğitimi

almaya başladılar. Bunalıma

giren çocuklar sürekli ağlamaya

ve ailelerine haber gönderip

ayrılmak istediklerini söylemeye

başlayınca aileler harekete geçti. Ailelerin

aktarıldığına göre, Kur'an kurslarının yetkilileri,

çocukları geri gönderemeyeceklerini ancak aile

hakkında hiçbir işlem yapılmadı. Ancak

olaylar Bapbakanın açıklamalarıyla daha da

alevlendi. Bapbakan yaz döneminde çocuklarını

tenis kursuna veya yüzme kurslarına gönderen

insanlar olduğu gibi Kur'an kurslarına gönderen

inanların da olmasının doğal olduğunu iddia

ederek, bu gibi ihtiyaçlar için gerekli önlemlerin

alınması gerektiğini söyledi. Bu noktadan hareketle

imam hatip liselerinin ülkemizde de kurulacağına

ilişkin söylenti ve iddiaların gerçeklik payı olduğu

da ortaya çıktı.

AKP ile yakın ilişkilere sahip CTP'nin sadece neo-

liberal anlayış temelinde değil, dinsel bir gerici

likte de bulunduğu böylece görünür hale

geldi.

gösteren örgütler, böylece

hükümetin neo-liberal politikaları

uygulamak konusunda rahat bir

nefes almasını sağladı.

nefes almasını sağladı.

nefes almasını sağladı.

nefes almasını sağladı.

nefes almasını sağladı.

nefes almasını sağladı.

nefes almasını sağladı.

nefes almasını sağladı.

nefes almasını sağladı.

nefes almasını sağladı.

nefes almasını sağladı.

nefes almasını sağladı.

nefes almasını sağladı.

nefes almasını sağladı.

nefes almasını sağladı.

nefes almasını sağladı.

nefes almasını sağladı.

nefes almasını sağladı.

nefes almasını sağladı.



fertlerinden birinin Türkiye'ye gitmesi durumunda çocukları teslim edebileceklerini söyledi. Bunun üzerine çok sayıda aile çocuklarını geri almak için Türkiye'nin yolunu tuttu ve çocuğunu geri alarak adaya döndü. Olayların başına

yansıması üzerine Kur'an kurslarının savunan Din Görevlileri Sendikası, okullarda verilen din eğitiminin yetersiz olduğunu iddia ederek,

böylece kursların hak olduğu yaklaşımlarını geliştirdi. Daha sonraki süreçte de kursların TC Elçiliği tarafından organize edildiği ortaya çıkarken, organizatörler

hakkında hiçbir işlem yapılmadı. Ancak

olaylar Bapbakanın açıklamalarıyla daha da alevlendi. Bapbakan yaz döneminde çocuklarını

tenis kursuna veya yüzme kurslarına gönderen insanlar olduğu gibi Kur'an kurslarına gönderen

inanların da olmasının doğal olduğunu iddia ederek, bu gibi ihtiyaçlar için gerekli önlemlerin

alınması gerektiğini söyledi. Bu noktadan hareketle imam hatip liselerinin ülkemizde de kurulacağına

ilişkin söylenti ve iddiaların gerçeklik payı olduğu da ortaya çıktı.

AKP ile yakın ilişkilere sahip CTP'nin sadece neo-liberal anlayış temelinde değil, dinsel bir gerici

likte de bulunduğu böylece görünür hale geldi.

## Zamtonlar Sendikalar İçinden İşbirlikçi Buldu

Birçok sendika ve demokratik kitle örgütü tarafından başta elektrik olmak üzere hemen her alanda gündeme gelen zamlara karşı yapılan eylemler, CTP eli ile bölündü. Zamlara karşı kitleselleşerek büyüyen tepki çepitli eylemler ve bildirimler ile kamuoyunda karşılık bulurken, CTP güdümlü sendikalar "barış sürecini" bahane ederek eylemlere desteğini geri çekti. Zamlara karşı hükümeti Daltonlara benzeten ve

Zamtonlar isimli bir bildiri dağıtan inisiyatif, en beklemediği bir anda kendi içinden yara aldı. Zamton işbirlikçisi 16 örgüt başına geçtikleri bir bildiri ile "sorunların X ya da Y bakan ile değil hükümetin neo-liberal politikalarıyla olduğunu" duyurdu. Ancak aynı bildiri "Bu çerçevede Kıbrıs Sorunu da dikkate alınmalıdır. Kıbrıs'ta barış isterim diyen her örgüt ve bireyin böyle bir sorumluluğu da

olmalıdır" denilerek CTP giderse Kıbrıs sorununun çözülmeyeceği varsayımıyla bu hükümete mecbur olduğumuz da iddia edildi. Zamlara ve hükümetin neo-liberal politikalarına karşıda olsalar, Kıbrıs Sorunu çözülene kadar hükümete zarar vermeme politikası içinde olduklarını gösteren örgütler, böylece hükümetin neo-liberal politikaları uygulamak konusunda rahat bir nefes almasını sağladı.

## Ötekileştirme Ve Seks İşçiliği

Gözde Gayde  
(ggayde@yahoo.com)

Baraka Kültür Merkezi olarak, geçtiğimiz yaz ayında gerçekleşen "Elekten 3 Gece" festivalinin düzenleyicilerinden biriydik. Festivalin son gecesinde "Kıbrıs'ta Öteki ve Geleceğimiz" içerikli bir de panel düzenlendi. Panel süresince öteki ve ötekileştirme üzerine birçok farklı düşünce aktı. Panelde, Baraka Kültür Merkezi olarak bu kavramlardan ne anladığımızı

ifade ettik. Ancak, söz uçar yazı kalır diye klasik bir cümle vardı. Ben de tarihin bir köpesine not düpmek istedim...

"Öteki" tam da sistemin istediği gibi olumsuz, kötü, zıttı bir kavram gibi algılanıyor. Yani "sıçak", "soğuk" karşıtı üzerinden anlam buluyor. "Gece ise "gündüzün" karşıtı oluyor. Panelde de söylendiği gibi siyah, beyazdan farklı olabilir; ancak onu beyaza kıyasla olumsuzlaştırdığımız, kötüleştirdiğimiz, onun sesini kısıtladığımız yani ötekileştirdiğimiz zaman bu tehlikeli boyuta varıyor. Örneğin; zengin/fakir, ilkel/modern, kadın/erkek unsurlarını ayrımcılık, cinsiyetçilik, ırkçılık gibi olumsuzlukları barındıran türden bir ötekileştirme... Bu noktada, yazıda, daha önceki bir sayıda kaleme aldığım

dünyadaki seks işçiliği meselesini Kıbrıs özelinde indirerek, adamızda seks işçisi kadınların nasıl ötekileştirildiğini, nelere maruz kaldığını aktarmaya çalışacağım.

"Dünya efendilerinin" uyguladığı neo liberal politikalar neticesinde gündün güne enformel sektör, yasadışı sektör büyüyor. Birbirine ilintili olan bu sektörlerden etkilenenlerin başında da kadınlar ve çocuklar bulunmaktadır. Bu sektörlerin kadınlar ve çocuklar için en tehlikeli, insanlık için onur kırıcı alanlarından biri seks işçiliğidir. Özellikle Sovyetler Birliği'nin çöküşü ile bağımsızlıklarını ilan eden ülkelerde yaşanan bunalımlar ve yoksulluk; yasa dışı sektörün dolayısıyla kadın ticaretinin artmasına neden oldu. Kıbrıs'ta da hayat bulan bu sektörün



# Kerhane Kumarhane Ticarethane Cumhuriyeti

# OGEM Tam Gaz

KKTC'de faaliyet gösteren 37 gece kulübü, geçtiğimiz yıl devlete 3 trilyon 173 milyar 411 milyon TL gelir vergisi ve KDV ödedi

## 1 yılda 3 trilyon



edil di." Hasta ne yetkilil erine bu

Kıbrıs gazetesinde yayınlanan ve gece kulübü adıyla kadının ticareti yapan işletmelerin ödediği vergilerin yüksekliğinden dem vuran gazete haberi insanımız utanca boğdu. Yabancı ülkelere getirilen yüzlerce kadının zaman zaman zorla, çoğu zaman ise çok ağır biddet koşullarında çalıştırılarak bedenleri üzerinden kar elde edilmesi yanında, bu olgunun devlet tarafından da bir gelir kaynağı olarak değerlendirilmesi ciddi bir yozlaşmanın göstergesi. El atıyor her alanı sadece para kazanma aracı olarak gören CTP hükümetinin in bu

tavır, birçok demokratik kuruluş tarafından tepki ile karşılanırken, yasalara göre yasak olan kadın ticareti ise kesintisiz bir şekilde devam ediyor. 2 Ağustos 2008 tarihinde gazetelere yansıyan bir habere göre "Lefkoşa Devlet Hastanesi'ne sağlık kontrolü amacıyla getirildiklerini fark eden ve ülkemizdeki gece kulüplerinden birinde çalışan 2 Türkmenistanlı kadın 'Biz bu ülkeye bu işi yapmak için gelmedik' diyerek hastaneden kaçmaya çalıştı. Hastaneden kaçmak isteyen kadınlar, yetkililer tarafından durduruldu ve bir odaya kapatılarak gece kulübü görevlilerine teslim

üstün hizmetlerinden ötürü bir gecelik bedava hizmet sağlanıp sağlanmadığı ise bilinmiyor. Bilindiği gibi gelirini kadının ve küçük çocuk turizminden sağlayan Taylant'ın başbakanı geçtiğimiz yıllarda ülke gelirinin iyi olması üzerine "kızlarımız bu işi çalıştırarak bekledi bir açıklama yapmıştı. KKTC yetkililerle ilgili herhangi bir açıklama yapmasını beklemiyoruz. ☒

Yeni eğitim yılının başlamasıyla birlikte, geçtiğimiz yıldan kalan OGEM ekseni tartışma da yeniden gündeme geldi. Okul Gelişim Modeli (OGEM) adıyla ilk olarak Behit Ertürol Yıkolunda uygulanmaya başlayan ve geçtiğimiz yıl KTÖS ile Milli Eğitim ve Kültür Bakanlığı arasında gerilimlere neden olan proje, bu yıl başka okullarda kapsayacak şekilde genişletiliyor. KTÖS projesi protesto etmek için çeşitli açıklamalar ve eylemler yaparken, Bakanlık da velileri yanına çekmek için her türlü kılığa giriyor. Esas itibarıyla kamudaki piyasalaştırma sürecinin eğitimdeki yansımaları olan OGEM, kamusal okullara parasal ilişkilerin sokulması, eğitimde kaliteyi yükseltme söylemi altında velilerden para alınması ve "herpeyin bir bedeli var" mantığının ilköğretim çağından zihinlere kazınması beklende anlam buluyor. Tamamen halkın eğitim hakkının ihlali ve "parasız okusun, daha çok parasız okusun" fikriyatının ilk adımı olan OGEM karpısında ideolojik temelde net bir duruş örülemiyor.

Kamusal hizmetlerin piyasalaştırılması, hemen ardından da taberonaştırma faaliyetleri ile parça parça özelleştirilmesi projesinin bir parçası olan OGEM; hemen her alanda saldıran sermayenin eğitimdeki silahı olarak hizmet görürken, emek güçleri bütünlüklü bir projeden yoksun. Kar-ş ile Eğitim Bakanlığı arasında yapılan son tartışmaların da gösterdiği gibi CTP hükümeti her alanda piyasalaştırmayı öngörüyor. Öğrenci tabırcılığıyla bittirdi katkı yazaltan CTP



### KTÖS eylem yaptı

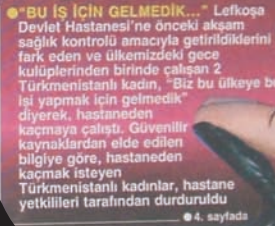
KTÖS, Öğretmenler Sınava Giriş, öğretmenlik sınavları ve OGEM Projesi'ni protesto etmek amacıyla eylem yaptı

Kıbrıs Türk Öğretmenler Sendikası (KTÖS) Yürütme Kurulu, Öğretmenler Sınava Giriş'i, buna bağlı olarak yapılacak öğretmenlik sınavları ile Okul Gelişim Modeli (OGEM) Projesi'ni protesto etmek amacıyla dün öğleden sonra, Kıbrıs Türk Öğretmenler Sendikası'nda bir basın toplantısı düzenledi. KTÖS Yürütme Kurulu Başkanı Mustafa Varoğlu, mezun olan öğretmenlere istihdam olanağı yaratılması gerektiğine dikkat çekti. Üniversitelerin bir planlama olmaksızın öğrenci aldığını belirten Varoğlu, bu yapılmadığı bir mesleğe başlamak için öğrencilerin de mağdum olduğunu belirtti.

gerçekle hükümeti bunu hiçbir gerekçeyle dayandıramadı. Mazot fiyatlarında son üç yılda yaşanan astronomik artışlar ortada dururken, öğrenci tabırcılığı için hükümetin ödediği miktarlar nasıl azalıyor? Ancak bunu cevaplamak yerine veciz bir söz eden CTP'li müsteşar Erdoğan Sorakın "biz öğrencilerden para almayı demedik ki" diyerek CTP mentalitesini ortaya koydu. Teker teker olaylarla ilgili tepkiler ne kadar sert olursa olsun; elektrikten sağlığa, haber alma hizmetlerinden çalışmaya yapamaya kadar her alanda gündeme gelen neo-liberal politikalar hem ideolojik hem de ekonomik-demokratik boyutlarıyla hedefe alınmazsa tüm mevzilerde yenilgi kaçınılmaz olacaktır. ☒

Ülkemiz yasaları çerçevesinde, gece kulüplerinde konsomatris olarak çalıştırılmak üzere getirilen ancak fuhuş yaptırılan yabancı uyruklu kadınların çilesi bitmek bilmiyor

## Fuhuştan kaçtılar



4. sayfa

mağdurları, genellikle Doğu Avrupa'dan gelen kadınlardan oluşuyor. Seks işçisi kadınların kimisi yoksulluk nedeniyle adaya gelirken, kimisi de kandırılarak ve maalesef kaçırılarak bu sektöre buluşturuluyor. Seks işçiliği yapmak istemedikleri takdirde de ölümle tehdit ediliyorlar.

Bunun yanı sıra, adada yapayan seks işçisi kadınları nedense günlük hayatta hiç görmüyoruz... En fazla, hastane koridorlarında veya küçük marketlerde birkaç dakika süreyle karşılaşıyoruz. Küçük bir adada bu kadınlarla karşılaşmıyor olubumuz, elbette bilinçli şekilde tasarlanıyor. "İffetli" kadınların arasında, kusursuz sokakların içinde bir "fahişenin" veya "Nataba"nın ne işi var?

Oysa seks işçisi kadınlar üzerinden para kazananlar, onları tıpkı bir mal gibi kullanırlar; kimimizin arkadaşı kimimizin akrabası...

Toplumdan uzaklaştırılan, ötekileştirilen seks işçisi kadınlar tıpkı bir köle gibi muamele görüyor. Toplumdan dışlanmışlığı, sömürü, kötü partlarda yapama, psikolojik ve fiziksel biddet seks işçisi kadınların çalışmaya koşulları...

Uyuşturucu ve kumar sektörüne karpı kılıyın kılıpı datmayan hükümet, kadın

ticaretine de kayıtsız kalmaya devam ediyor. Peki, sömürüye karşıyazılanın yanında duran sendikalar nerede?

Seks işçiliği, Kıbrıs'ta yapayan her bir bireyin farkındalık geliştirmesi gerektiği, sırasında toplumunu ve kendini eleştirmesi gerektiği önemli bir sorun.

Dahası, inşaat veya temizlik işçiliği gibi sistemin çıkarları doğrultusunda ürettiği bir sektör olan seks işçiliği; kadının, emeğinin sömürülmesine karşı olan her emek yanlısı gücün gündeminde olması gereken bir sorun.

Bilinmeli ki kadınların "iffetli" veya "fahişe" olarak tanımlandığı, ötekileştirildiğimiz veya karşıyazıldığımız sürece, insanca yapama hakkına da tamiri imkânsız, utanç verici gedikler açılıyor. ☒



# Pile Yine Hedefte



21 AĞUSTOS 2008 PERŞEMBE YIL:19 SAYI: 6913 www.kibrisgazetesi.com 1.50 YTL

## Provokasyon



20 Ağustos 2008 tarihinde Pile fabizan güçlerin yeni bir provokasyon girişimine sahne oldu. Ülkemizde Kıbrıslı Türkler ve Kıbrıslı Elenlerin ortak bir yaşam sürdürdüğü tek köy olan Pile, bilindiği gibi her iki yandaki fabistleri de rahatsız etmektedir. Fabist saldırıların sızısında Kıbrıslı Türklerle ait çepitli ipyerlerine ve Pile Türk İkokulu'ndaki Atatürk büstüne zarar verildi. Olayın hemen ardından açıklama yapan Turgay Avcı "Rum yönetimini ve menfur saldırıların sorumlularını süratle tespit etmeye çalışıyor" Turgay Avcı'dan geri kalmak istemeyen bir diğer Türk büyüdü Ferdî Sabit Soyer ise "saldırının, iki liderin 3 Eylül'deki buluşmalarından önce güneş

Kıbrıs'taki bir takım mihrakların tahrikleri arttırarak, olumlu atmosfere gölge düpürme girişimi olduğunu söyledi." Yetkililerimizin, söz konusu saldırıyı gerçekleştirenlerin kimliği konusunda en ufak bir düpühe sahip olmaması basında da ilgi ile karşılandı. 1950'li yıllardan itibaren TMT'nin uyguladığı provokasyonlar da genelde Türkler, camiler ve Atatürk büstleri hedef alınmıştır. Denktaş da geçtiğimiz yıllarda bir televizyon programında camilerin TMT tarafından bombalanmasını "milli bilinci geliştirmek için yaptık" diyerek savunmuştur. Durum böyleyken, barışsever yetkililerimizin aklına olayların faili olarak bizim fabistlerimizin hiç gelmemesi gerçekten ilginç bir tablo çizdi.

24 Ağustos'ta bir basın toplantısı gerçekleştiren Pile Türk ve Elen muhtarları, köylüler arası ilişkilerin iyi olduğunu ancak provokasyonların genelde dübardan geldiğini vurguladılar. Kalıcı bir barış tesis etmek arzusunda iseler Talat ve Hristofyas'ın bu olayı gerçekleştiren fabistleri bulmak ve cezalandırmak noktasında kararlı olmaları gerektiğini düpünüyoruz. Bu olayın faileri bulunur ve cezalandırılırsa, bundan sonra böyle eylemler yapılmaması için de yaptırım uygulanabilir. Ancak eğer olayın faileri bir iki kendini bilmez fabist değil, devletlerin içinden gelen ve devletler tarafından özellikle beslenen özel harp unsurları ise o zaman ip değipir. ☒

## Sağlık Sermayeye Teslim



Kamu sağlık kuruluşlarının yapılmaması için gazetelerde her türlü haber yayınlanırken, özel hastanelerin güzellikleri anlatılır anlatılır bitirilemiyor. 17 Temmuz 2008 tarihinde çarpıcı bir fotoğraf eğilişinde sabahın saat beşinde sıra numarası almak için bekleyen yapı ve hasta insanların haberini yayınlayan Kıbrıs gazetesi, Mağusa Tıp Merkezi'nin ISO 9001:2000 sertifikası



Saat: 05.06 Tedavi işkencesi

Bu fotoğraf saat 05.06'da çekildi. Daha gün ağarmamıştı ve beri bekleyen hastalar vardı

Saat 05.11. Bu yaşlı kadın, polikliniğin kapısında oturup beklemek için taburesini de getirmiş. Güçlerinden uyku süzülüyor... Acaba bu eğriye karşın numara alıp doktora bakılabiliyor mu?

olarken bazıları ise tedavi umudunda bir başka güne sayıyor. 7'den 70'e tüm vatandaşların şifa aradığı hastanede özellikle yaşlı

## Yerel Yönetim "Reformu"

Yerel Yönetim Reformu adıyla yürürlüde konulmaya çalışılan uygulama tepki çekmeye devam ediyor. Özellikle muhtarlar öncülüğünde örgütlenerek köylerinin belediyelere bağlanmasına karşı çıkan köylüler her gün eylem yapıyorlar. Belediye araçlarının köylere girişine izin vermemek, bildiriler yayınlamak, yürüyüşler yapmak ve muhtarlık mühürlerinin iade edilmesi dahil hemen her tür eylem yapıyor; hükümet herhangi bir geri adım atmamakta kararlı gibi görünüyor. Yerel Yönetim Reformu gibi cici bicili bir isimle gündeme gelen uygulamanın, köylülerden tepki çekmesinin esas

nedenleri ise bağlanacakları belediyelerin uygulamaları nda söz sahibi olmamaları, köylerdeki insanlarda n belediye vergisi alınacak olması ve bu vergilerin köylerine orantılı olarak dönmeyeceğidir endişesi. Temmuz, ağustos ve eylül aylarında onlarca eylem yapan köylüler hükümetten neredeyse hiçbir olumlu yanıt alamadılar. Yerel Yönetim



Yerel Yönetim Reformu... 31 muhtar mühürlerini teslim etti

Yerel yönetim reformu çerçevesinde köylerinin belediyelere bağlanmasını karşı çıkan 31 muhtar, Başbakan Ferdi Sabit Soyer ile görüşti. Görüşmeden olumlu sonuç alınmadığını belirten muhtarlar, eylemin ardından mühürlerini, iade edilmek üzere Muhtarlar Birliği Başkanı Mehmet Aydın'a teslim etti.

Belediyelere bağlanmaya karşı çıkan 31 muhtar, eylemlerinde, uygulamanın durdurulmasını ve ortak kararların alınmasını istedi. Muhtarlar, belediyelerin köylerindeki sorunların çözülmesi için yapılacak çalışmaların, muhtarlar tarafından yapılmasını istedi.

Reformun neo-liberal karakteri ve belediye hizmetlerinin piyasalaştırılması boyutu ise tüm gümbürtünün arasında sözü edilmeyen konu oldu. ☒

Mağusa Tıp Merkezi Hastanesi Laboratuvarları uluslararası standartlardaki laboratuvarlara verilen EQAS sertifikasını yeniledi

aldığı nüzi takıp oynayarak duyurdu. Aynı şekilde Devlet Hastanesi'nin üroloji servisinde hasta yataklarının kapı girişinde olması sebebiyle sedyenin odalara girememesi 24 Ağustos tarihinde sür manpetten verildi.

Kamusal sağlık hizmetleri kırsal bütçelerle geriletilirken, özel sağlık kuruluşları uzun vadeli krediler ve hibelerle devlet eli ile semirtiliyor. Herkesin ücretsiz, kaliteli ve eğit bir sağlık hizmetinden yararlanma hakkına sahip olduğu konusundan ise hiçbir gazete söz etmiyor. Sağlık hizmetlerini tamamen özele devretmeyi hedefleyen neo-liberal mentalite karşısında "halkın sağlık hakkını" merkeze alan bir emek muhalefeti örülmesi ihtiyacı ise her gün daha yakıcı hale geliyor. ☒



# Belça'ya Sahip Çıkalım

Baraka Kültür Merkezi olarak son haftalarda BELÇA konusunda yaşananları dikkatle takip etmekteyiz. Hükümet ve hükümete yakın çevreler tarafından siyasi hesaplaşma alanı olarak tespit edilen Belça ile ilgili bir süre sesiz kalmayı tercih edipimiz, Belça'nın özünde kar amacı güden bir işletme olması ve yaşananlardan olumsuz etkilenmesini istemememizdir. Ancak ne yazık ki, siyasi hırs ve gözü dönmüş bir intikam hevesi ile saldırıya geçen CTP merkezli ilk adımların bu yıkıcı tavrına bazı hatırlatmalarla yanıt vermek ve Belça'ya sahip çıkmak part olmuştur.

Belça; KTÖS, KTAMS, BES ve LTB ortaklığı olarak oluşturulmuş kar amacı güden bir marketler zinciridir. LTB'nin Belça üzerindeki hisseleri sadece %10'dur ve Belça esas olarak üç sendika tarafından yönetilmektedir. Sendikaların bu kuruluşun karından hiçbir beklentisi yoktur. Aksine, Belça tamamen toplum menfaatlerini gözeterek oluşturulmuş bir yapıya sahiptir. Ülkemizde faaliyet gösteren marketler arasında kar marjının düşük ve fiyatların uygun market Belça'dır. Buna ek olarak bütün marketler içinde tüm çalışanları sendikalı, yatırımlarını maaşları üzerinden yatıran, vergisini tam olarak ödeyen, fazla mesaiyi kuruluşa bayramlık ödeyen, resmi tatiller yasasına uyan, çalışanlarına bayramlık ödeyen tek market yine Belça'dır. Belça herbeyiyle emedin çıkarlarını gözetken, hem çalışanların hem de alıveriş yapan emekçileri düşünerek hareket eden bir yapıdır.

Geçmiş aylarda yaşanan pazar günleri marketlerin kapalı olması ile ilgili yasayla hükümetten bile fazla bir samimiyetle savunan tek market Belça olmuştur. Belça herhangi bir market değildir; Emekçilerin birikimi ile kurulmuş, emekçilerin günlük yaşamını kolaylaştıran ve emek eksikli bir yapıya dönük olumlu bir örnek olarak, tüm duyarsızlıklara ve neme lazımcılıklara rağmen direnmeye çalışan bir markettir. Ülkemizde var olan böylesine güzide bir kuruluşu koruyup kollamak, değerli bir örnek olarak geliştirmek ve diğer marketlerde de böylesi uygulamaları talep etmek, emek güçlerinin birinci görevlerinden olmalıdır. Ancak Belça, bir hükümet kuruluşu veya bir KİT de değildir. Son tahlilde yapması için kar-zarar hesaplarına bağlı, kar etmese bile en azından zarar etmemesi gereken bir özel kuruluştur.

Yıllardan bu yana sermaye çevrelerini çepitli hibe, kredi ve göz yumularla destekleyen sermaye dostu hükümetler tarafından yaratılan olumsuz koşullar birike birike gelmiş ve Belça her şeyden önce bir ortaklık olarak zarar görmüştür. Bu noktadan itibaren çizmek isteriz, tamamen kâğıtlara çıkar sağlamak amaçlı kurulmuş özel bir şirketlere Bakanlar Kurulu kararlarıyla yüz binlerce dolar hibe eden hükümetler, Belça söz konusu olunca tamamen düşmanca tavırlar içine girebilmektedirler. Belça 2000 yılından beridir zarar etmekte ancak, bu durumu çalışanlarına ve müşterilerine yansıtmadan çözmeye çalışmaktadır. Ne yazık ki, emekçi halkımızın çok iyi bildiği gibi Belça'nın sorunlarıyla bir noktaya gelmiştir ki, marketlerin yapısına yönelik ciddi bir yatırım kampanyası



## Son Dakika:

### CTP Sendikal Hareketten Sürülecektir

Dergimiz yayına hazırlanırken gazetelere yansayan gelişmelere göre CTP ve işbirlikçileri kendi elleri ile yarattıkları Belça krizini kontrol edemiyorlar. Öncelikle Belça'da alınan tüm kararlarda imzası olduğu halde herbeyi inkar eden KTAMS; Belça'daki hisselerini satmaya karar verdiğini açıkladı ve süreçten çekildi. "Gemiyi önce fareler terkeder" dedirten bu karara karşılıklı olarak KTÖS hisseleri satın alabileceğini ve Belça'yı yapılmaya kararlı olduğunu duyurdu. KTAMS'ın her zamanki samimiyetsizliği ile hisselerini satmaktan vazgeçmesi bekleniyor. Diğer taraftan BES yönetimi Belça'daki direktörü Tahir Hoca'yı destekleme kararı aldı. BES'in bu kararının nedeni ise, BES'in Dev-Ş'leştirilmesine karşılıklı olarak BES üyelerinin olağanüstü genel kurul çağrışını yapmayı düşünmeleri olarak yorumlanıyor. Kısaltmasıyla bir gelecekte BES, sırtından CTP kamburunu atarak geleneksel bağımsız duruşuna geri dönecek gibi görünüyor. Bunun ilk adımı ise Belediye Çalışanları Kooperatifinde CTP listesine karşılıklı olarak bir liste çıkmasıyla sağlandı. Diğer yandan en önemli gelişme ise 47 Belça çalışanının Emek-Ş'ten istifa ederek Çağ-Sen'e üye yazılması oldu. Böylece Belça'daki CTP Truva Atı Dev-Ş sürecin dışına itildi. Kısaltmasıyla Dev-Ş artık Belça'da yetkili sendika değil. BES içinde bağımsız sendikal muhalefet ayağa kalktı ve CTP'nin sendikal hareket içerisindeki en sağlam kaleesi KTAMS'a geri adım attı. CTP mentalitesi ile yürütülen sendikacılık, bağımsız sendikal anlayış tarafından her alanda mahkum edilecektir. Şurada KTAMS vardır. Revizyonist CTP sendikal hareketin bağından sökülüp atılacaktır. Yapışın Bağımsız Sendikacılık!

"Belça'nın yapılmışını" tespit edememektedir? Çünkü CTP'nin siyasi hırsları Dev-Ş yönetimini ele geçirmiştir. "Belça'nın karı gibi zararında mevcut yasalara göre Belça'nın sahibi olan üç sendikanın sorunudur" denilebilir. O zaman da mevcut yasalara uymak partiyile Belça yönetimi her tür önlemi almak hakkına sahiptir. Zarar eden herhangi bir özel işletme çalışanlarını durdurmaya karar verirken, Belça neden bunu yapmasın? Belça ülkemizde sadece kar amacı güden tüm kuruluşlar karşısında savunulması gereken bir olumlu bir örnektir. Belça hiçbir olumlu yönü görülmesi de sadece iki noktadan dolayı savunulmaya değer bir örnektir. Belça, bu ülkede sendikalı çalışanlarla marketçilik yapılabileceğinin ve alıverişlerle değil makul fiyatlarla satış yapılabileceğinin örneğidir. Belça bu ülkede hükümetin yapamadığı bir işi yapmakta, düşük fiyatlarıyla istikrar sağlamak ve diğer marketlerin fiyat politikasında etkilemektedir. Bu nedenle Belça çalışanlarına, marketlerinin varlığını tehlikeye sokacak bir gözü dönmürlükle hareket eden sendika yönetimini dinlememeleri için çağrıda bulunuyoruz. Çünkü zarar bu şekilde devam ederse, bugün değilse bile birkaç yıl içinde yaşanacaklar hem emekçi halkımızın hem de çalışanların zararına olacaktır. Emekçi halkımıza da her tür alıverişlerini, bir-iki patrona kar sağlayan yerlerden değil emekçilerin kuruluşu olan Belça'dan yapmaları için çağrıda bulunuyoruz. Çünkü Belça'yı yeniden ayağa kaldırmak hepimizin görevidir. ☒

# Hayvan Demek Hakaret Olsaydı, Bu Hükümete En Okkalısından Basardım Bir “Yuh Be Hayvan!”

Nazen Pansal  
nazensansal@yahoo.com

Hükümet, bir süre önce Pans Oyunları Yasa Tasarısının bir tasarı hazırlayıp Meclis'e göndererek hayvanseverler ve kumar karaböğürlerinin arasında bir hayli zorlamaya karar verdi. Bu Yasa ile köpek yarışlarının ve horoz dövüşlerinin vahşetini yasal hale getirmek, KKTC yurttaşlarının da casinolara girebilmesini sağlamak ve casinolar üzerinde devletin gözetim ve denetimini minimuma indirerek oynayanıyla oynatanıyla tüm kumarbazların gönlünü hoş tutmak amaçlanıyor. Bizce tümüyle yasaklanmasý gereken kumarın ve kumarhanelerin, eðlence kültürümüzü yozlaştırmak, her türlü mafyatik ilişkiyi ve kirli parayülkemize sokmak, gençleri ve aileleri maddi manevi yıkıma sürüklemek ve benzeri çepitli boyutları olmakla beraber bu yazıda hayvanların yarıştırılması veya dövüştürülmesi üzerinden bahis oynatılmasının insanlık

**Özgürlüğü isteyen sadece insanlar değildir, tüm bir ekosistem onu çağırıyor.  
Devrim aynı zamanda göller, ırmaklar, ağaçlar ve hayvanlar içindir de. (Ernesto Cardenal)**

düşünyünü, özellikle de köpek yarışlarıyla alınıcağıdır.

Meclis'in gündeminde bulunan Pans Oyunları Yasa Tasarısında yer alan "Müpterek Bahis" tanımına göre yurt içinde ve yurt dışında oynatılan köpek yarışları ve horoz yarışları pans oyunu kapsamına girmektedir. Köpek yarışlarının ne olduğu, ne gibi vahim sonuçlara yol açtığı ve "Köpek Yarışlarının Durdurulm Kampanyası" ile ilgili açıklamalarımıza geçmeden önce horoz yarışları diye bir şey olmadığını belirtelim. Burada kastedilen şu anda yasak olan fakat bazı köylerimizde gizli kapaklı yapılagelen horoz dövüşüdür. Yani iki horozun birbirleri üzerine salınarak, kimi zaman ayaklarına jilet gibi kesici aletle de yerleştirilerek biri diðerini parçalayıp kan revan içinde öldürünceye kadar süren eðlence!!! Tasarının bu şekliyle yasallaşması halinde horozların birbirini katletmesi üzerine bahse giren insanlar yasal koruma altına alınacak, hiçbir saðlık denetimi olmadan can hırsı koğan köpekler hakkındaki kumar yasallaşacaktır.

Mevcut yasal duruma göreyse "At yarışlarındaki hayvanların yarıştırılması Bakanlar Kurulu'nun iznine baðlıdır. Bakanlar Kurulu böyle bir izni doping kontrolü, yarış pistlerinin ve hayvan

## Hayvanlar dostumuzdur!

### köpek yarışlarını durduralım kampanyası

hayvanlardostumuz@yahoo.com  
http://kokekyarislarinidurduralim.8m.com



barınaklarının düzenlenmesi ve denetim altına alınması ve benzeri hususlardaki kuralları belirledikten sonra verebilir" (Beden Eğitimi ve Spor

Yasasımd.2). Ayrıca Hayvanlara Zulüm Yasası uyarınca, herhangi bir hayvana kötü davranmak, haddinden fazla binerek veya haddinden fazla güderek yormak, ipkence yapmak, korkutmak, gereksiz acı çektirmek hapis cezasını gerektiren bir suçtur. Pans Oyunları Yasa Tasarısıyla getirilmeye çalışılan düzenleme tüm bunlara aykırı olmasının yanında Hayvan Hakları Evrensel Beyanname'sinin de tümüyle ihlalidir. Bu Beyannameye göre, bütün hayvanlar yapama ve saygı görme hakkına sahiptir; hayvanlara kötü muamele edilemez ve zalimane davranışlarda bulunulamaz; hayvanlardan insanların eðlencesi olsun diye yararlanılmaz, hayvanların seyrettirilmesi ve hayvanlardan yararlanılan gösteriler hayvan onuruna aykırıdır; hayvan hakları da insan hakları gibi yasayla korunmalıdır.

Hükümet, tüm bu yasaları ve hayvan haklarını hiçe sayarak Pans Oyunları Yasa Tasarısı gibi bir yasayı hazırlayıp ve yürürlüğe koymaya niyetlenmiştir. Bu Yasa geçse de geçmese de hükümetin bu aybı hayvanseverler tarafından unutulmamalıdır. Yerici olduğunu iddia eden CTP hükümetinin de bir daha hiçbir hayvansever ve çevrecinin desteğini istemeye yüzü olmamalıdır.

#### Köpek Yarışlarının Gerçek Yüzü

Bir zamanlar asillerin av partilerinin vazgeçilmezi olan tazı (Greyhound) cinsi köpekler, pimdilerde yarış hayvanları olarak üretilmekte ve kullanılmaktalar. İnsan emeğini olduğu gibi doğayda acımasızca sömüren kapitalist sistem, yarışların doğal yetenekleri olan çeviklik ve hızlı koşma üzerinden, birilerinin kar elde edeceği bir sektör yarattı. Bu gün bu sektör, başta İngiltere, A.B.D. ve Avustralya olmak üzere, bazı Avrupa ve Kuzey Amerika ülkelerinde köpeklerin emeği üzerinden milyarlar kazanıyor, emekli olan veya güçten düşmüş ipçilerine ise yapama hakkı tanınıyor. Hatta köpekler, bu sektörün çalışırken dahi temel hayvan haklarından yararlanmıyorlar. Köpek yarışlarının yapıldığı ülkelerde, tazı üretmek için tasarlanmış haralar mevcut. Sadece İngiltere'deki haralarda yılda 40.000'e yakın köpek üretiliyor, bunlardan genetik olarak bozuk doğmuş olanlar, iyi kopamayanlar, küçük yafta sakatlananlar sektörün amaçlarına hizmet edemeyeceğinden yokediliyorlar. Yarış köpeklerinin trajedisi burada da bitmiyor; verimli oldukları ilk üç yıldan sonra ya da bu süre içerisinde hastalanıyor, sakatlanıyor ve çalışamaz hale gelirlere yapamalarına ve patronların maliyetlerini artırmalarına gerek görülüyor. Uyutularak ve az acı çekerek öldürülen tazılar pansı olanları. Daha sık rastlanan uygulamalara, yarışmayan köpeklerin, boğulmak, asılmak, aç bırakılmak, eðiticileri tarafından vurulmak ya da zehirlenmek gibi vahşice yöntemlerle katledilmeleri veya tıbbi deneylerde kullanılmak üzere satılmaları. Her yıl



Yngiltere'de yaklağık 10,000, A.B.D.'de ise 20,000 köpek bu sektörün kurbanı oluyor. Köpek yarışları devam ettikçe de binlerce köpek üretilmeye ve yok edilmeye devam edecek.

Köpeklerin uğradıkları tek zulüm öldürülmeleri de değil. Bu sektörü savunuların "Yarığıy köpekler değerli atletlerdir ve en st düzeyde ilgi görmektedirler" yalanının karđıсында bu gerçekler gün gibi ortada: Bu "atlet"lere genelde ucuz ve hastalıklı yetler yediriliyor, vahşileyip daha hızlı koşabilmeleri için çiğ etle besleniyorlar, günde yaklağık 18-20 saatlerini kcck kafeslerde geçiriyorlar. Hayvanlara yapılan iğkence üzerinden kumar oynatanlar ve oynayanlar "Doping Kontrol Kuralları" ile güvenilir bir şekilde eğlenmeye! alığıyorlarsa da, köpeklere bazı doping ilaçları verildiği ve bu ilaçların hayvanların bedensel ve psikolojik sağlığını olumsuz etkilediği biliniyor.

### Köpek Yarışlarını Durdurulum Kampanyası

Köpek Yarışlarını Durdurulum Kampanyası, Sinda (Yn) Köyündeki Mesarya Stadyumu'nun aıjacadığın duyurulduğu 2004 yazında bağladı. Baraka Kültür Merkezi, Hayvanları Koruma Derneği, Lefke vre Derneği, POST ve pek çok duyarlı örgüt ve kipiinin katıldığı kampanya, stadyumun önünde protesto gösterileri, imza kampanyası, basın ziyaretleri, radyo ve televizyon programlarına katılmak gibi faaliyetlerle oldukça hareketli geçti. Henüz köpek yarışları tam olarak bağlamadan, bu konuda duyarlı olan azımsanamayacak bir kitle oluğtu. Yınza kampanyası esnasında, birçok milletvekilinin yanısıra, o zamanın muhalefet milletvekili bugünün Bağbakanı Ferdi Sabit Soyler de köpek yarışlarının yapılmaması için imza verdi. Gerek Türkiye'den gerekse Avrupa ve dünyanın pek çok yerinden destek mesajları yağdı. 4 Ekim Dünya Hayvan Hakları Günü'nde, bir basın açıklaması yapılarak kampanyanın imza ve eylem boyutunun tamamlandığı ancak yasal ve yargısal yönleriyle mücadelenin süreceği açıklandı. Spor Bakanlığı ve Meclis'e gereken bağvurular yapıldı, polis'e suç duyurusunda bulunuldu ancak olumlu bir netice alınamadı. Sonunda Baraka



### 4 Ekim Dünya Hayvan Hakları Günü'nde, bir basın açıklaması yapılarak kampanyanın imza ve eylem boyutunun tamamlandığı ancak yasal ve yargısal yönleriyle mücadelenin süreceği açıklandı.

Kültür Merkezi tarafından Yüksek Yre Mahkemesi'nde dava açıldı. Devlet'in yanısıra Mesarya Stadyumu sahiplerinin de katıldığı dava halen devam etmekte ve

Baraka Kültür Merkezi kendi olanaklarıyla bir hukuk mücadelesi vermektedir.

Bu dava, hukuk sisteminin hantallığı ve çarpıklığı sebebiyle sonulanamayabilir veyahut geri çekilmek zorunda kalınabilir ya da kaybedilebilir. Ancak tüm bu süreçte gözlerin Mesarya Stadyumu üzerinde olması, orada yasal yollardan bahis oynatılmasının engellenmesi ve en önemlisi yarış köpeklerinin sağlıklarına zen gösterilerek şimdilik köpek ölümlerinin yağanmaması gibi kazanımlar elde edilmiştir.

**Smr Düzeninde Hayvan Hakları**  
Hayvanları yaraptırarak veya dvptrerek para kazanmayı

dpnebilen, onları bir köle veya mal gibi görüp üzerlerinde her türlü hakkımız olduğuna inanan zihniyet, bu sistemin hastalıklı yapısından kaynaklanmaktadır. Kapitalizm, insanın kendi emeğinden ve doğadan yabancılağtırıp, onu acımasızca sömürürken, her şeyden önce bir şeyi kafalarımıza kazınmaktadır: Glnn güçsüz üzerindeki hegemonyasını. Ynsanın hayvanlar üzerinde kendinde gördüğü yönetme hakkı ve mülkiyet iliğkisi, patronun iğkiyi, erkeğin kadınıya da annenin çocuğu kendi malı gibi görmesinden farklıdır. Smr düzenine karđı olduğunu iddia eden her kipi veya kurum hayvanların yaraptırılmasına veya dvptrlmesine, hele ki kumar gibi yoz bir eğlence uğruna hayvanların kullanılmasına şiddetle karđı çıkmalı, ans Oyunları Yasa Tasarısını muhalefet etmelidir.

*zgrlğ isteyen sadece insanlar değildir, tüm bir ekosistem onu çağırıyor. Devrim aynı zamanda gller, ırmaklar, ağaçlar ve hayvanlar içindir de. (Ernesto Cardenal)*

**Hayvan Demek Hakaret Olsaydı,  
Bu Hkmete En Okkalısından Basardım Bir  
"Yuh Be Hayvan!"**



# İlerlemenin Son Halleri Uçurumun Kıyısına Vardık

Hasan Yıkıcı  
ykhasan@yahoo.com

“...Şimdiye dek meydana gelmemiş olan ne varsa hiçbir tarih için yitirilmiş sayılmamalıdır. Elbette, yalnızca günahlarından kurtulmuş insanlığa ait olabilir geçmişin tümü. Başka bir deyişle, yalnızca böyle bir insanlık için, her anında, alıntılanabilir hale gelir geçmiş. Yaşamış olduğu anların her biri bugünün gündeminde yer alan birer alıntı olur – ve o bugün de son gündür”

Walter Benjamin

(Aktaran: M. Löwy; Walter Benjamin: Yangın Alarmı, Versus Y)

Bu yıl dünyanın birçok ülkesinde 1968 olaylarının 40. yıldönümü vesilesiyle çeşitli etkinlikler ve programlar düzenlendi. 1968 ile ilgili yeni kitaplar basıldı, eskileri yenilendi. Edebiyat dergilerinden, devrimci sosyalist dergilere; gazetelerden magazinel dergilere ve burjuva medyaya kadar birçok platformda “68” çepitli veçheleriyle “dosya” konusu yapıldı. Burjuva medyası 68’in “tinini” ve “imgesini” okültasyona (yok saymak) tabi tutarak onu salt magazinel düzlemde sunuyor. Hal böyle olunca da 68; radikal ideoloji eleştirisinden ve anti-modernist özgürleşme ütopyasından koparılarak, içi bobaltılıyor; pazarlanıyor. Bu sadece burjuvazinin 68’e yönelik bir saldırısı değildir. Aynı zamanda bir çepit beyin yıkama, toplumu belleksizleştirme operasyonudur. “İdeolojinin öldüğü yerde eleştiri de olamaz, tarihi de. Çünkü her şey “bu an”a tabiidir. Neo-liberal hakimiyetin mutlakiyetini ilan ettiği bir dönemde başka bir ütopyadan söz edilemez.” Bu küreselleşmeciler söylemeden çıkartılacak sonuç budur: İdeolojinin inkarı ideolojinin dibinde olduğumuzun belgesidir. Neo-liberal hegemonya mutlakiyetini ilan ederek aynı zamanda kendi mutlaklığına, kesintisiz geriye gidişini de ilan etmiş oldu. “Ezilenlerin

geleneği” bize kendi ütopyamızı yaratmamızı söylüyor.

Marksist geleneği sahiplenen kesimler 68’i iplerken iki farklı çizgi izliyor. Bir tarafta 68’i mitleştiren, kutsallaştıran ve ona bir çepit dokunulmazlık gömleği giydiren sol. Diğer tarafta tarihsel bir bilanço değerlendirmesi yapmaya çalışan, çıkarttığı dersler ışığında geleceğe bakmaya çalışan sol. Çünkü tarih ancak günümüz mücadeleleriyle anlamlı kılanabilir: “Geçmiş, bugünün mücadeleleriyle, tarihin göğünde yükselen güneşle aydınlanır”(Michael Löwy) Fakat Sloven filozof Slovoj Zizek “1968’de Yapılar Sokağa Çıkmıştı. Yine Çıkacaklar Mı?” metninde bize 68’e dair farklı bir bakış açısı sunuyor. Metnin ilk sayfalarından Hegel ile ilintili bir alıntı: “gerçekten büyük bir filozofu ele alırken, ortaya atılacak soru bu filozofun bize hala ne söyleyebileceği,

bizim için ne anlam taşıdığı değil, tam tersi, yani onun gözünde biz neyiz, çözümlerimiz ne, acaba bizim çözümlerimiz onun dübünçesine nasıl görünür sorusudur.” Zizek biraz ileride kilit soruyu soruyor: “68’in bizim için ne anlam taşıdığı gibi sıkıcı ve kibirli düşünceleri bir yana bırakıp şu soruyu sormalıyız: 68’in gözünde günümüz nasıl görünüyor?” (Slovoj Zizek, 1968’de Yapılar Sokağa Çıkmıştı. Yine Çıkacaklar Mı, Encore Y.) Bu soru günümüzün mutlaklaştırmış tek ütopyası neo-liberalizmi, “kapitalizmin yeni tinlerini” ve post-ideoloji diye ilan edilen yeni dönemin ideolojik özünü ve biçimlenişini anlayabilmenin yolunu gösteriyor. Ve kupkusuz tüm bunlara rağmen 68’in meşhur sloganı “Gerçekçi ol imkansızdır” hala bize özgürleşimci ütopyayı ve kurtuluşunun olanaklarını sunuyor.

## Neo-liberal Totalitarizm

I.

“...Huxley ile Orwell’in kehanetleri aynı şeye ilişkin değildi. Orwell’in uyarısı, dıştan dayatılan bir baskının bize boyun eğdireceği yönündedir. Huxley’in görüşüne göre ise insanları özerklikleri, uygunlukları ve tarihlerinden yoksun bırakmak için Büyük Biradere gerek yoktur. Huxley’e göre, insanlar süreç içinde üzerlerindeki baskıdan hoşlanmaya, düşünme yetilerini dumura uğratan teknolojileri yüceltmeye başlayacaklardır.(...) Kisacası Orwell bizi nefret ettiğimiz şeylerin mahvetmesinden korkarken, Huxley bizi sevdiğimiz şeylerin mahvedeceğinden korkuyordu.” Neil Postman (Televizyon Öldüren Eğlence, Ayrıntı Yayınları)

Neo-liberalizm sadece üretim sürecinde uygulanan yeni liberal politikalar veya kapsamlı bir ekonomik model değildir. O aynı zamanda kültürel ve sosyal yapıya sınırsız ama bir o kadar da keskin nüfus etmiş “ideolojisiz” dünyanın en yıkıcı ideolojisi, “post-modern” zamanın en modern yansımasıdır. Neo-liberal ideoloji zehrini “kültür kapitalizmi”ne bürünerek salgılıyor. Tüketimin vahşileştirici yansımaları tekil insanın tüm algı ve sorgulama kapasitesini çökertti. Herhangi bir marka veya bir şirket yapılarının ideal olanı bizim için seçiyor, paketliyor ve beynimize yerleştiriyor. Bir şeyi neye yaradığı için değil, bizim değil başkalarının o şeyin üzerine kattığı anlamlar için, yapılarımızı anlamlı kılacılarıyla alıyor durumdayız. Başkaları bizim için ideal

olana karar verip, yapılarımızı kontrol ederken, insanlar tüm anlam ve gelişim anlayışlarından uzaklaşıyor. İnce ile realite, düb ile gerçeklik birbirine karışıyor. Modeller gerçekliğin yerini alıyor. Yeni gerçeklik gerçeklikten daha gerçekçi geliyor. Kitle iletişimlerinin zaman, mekan ve uzam kavramlarına yeni anlamlar yüklemesi, gerçekliğin buharlaşması ve hiper-gerçekliğin bilindik gerçekliğin yerini alması... Neo-liberal kültür böylece kendi meşruyetini yaratıyor.

Totalitarizm olgusu 20.yy vahşi modernist deneyimleriyle yok olmuş bir şey değildir. Rosa Luxemburg “ya sosyalizm, ya barbarlık” ikileminde haklıydı. Sosyalizm gerçekleştirmeyi ve Zizek’e göre Stalinizm tam bir barbarlıktı. Faşizm modernist dübün kabusa dönüp müydü. Stalinizm bürokraside cisimleşiyordu ve totalitarizmle birlikte evrenselleşiyordu. Faşizm içinde bulunduğumuz intihari döngüyle totaliterleşiyor ve insanlığın en büyük tehdi haline alıyordu. Stalinizm sosyalist ütopyadan uzaklaştıkça, kendi intihari döngüsüne saplanıyor, ruhunu modernizme teslim ediyor ve çürüyordu. Her ikisi de modernist dübün farklı tarihsel izdüşümleriydi. Fakat aynı totalitarizm “hür dünya” için de geçerliydi ve günümüz küresel kapitalizmi kendi intihari döngüsü içerisinde bir yandan neo-liberal totalitarizm biçimlerini üretirken diğer yandan insanlığın topluca yok olup olupumlarını üretiyor.

21.yy totalitarizmi bireyi bir çepit özgürlük yarışmasına bağımlı yapıyor. Neo-liberal totalitarizm günün sonunda sürekli gözetlenen, hareketleri denetlenen ve nihayet kontrol altında tutulan bir toplum yapıyor. Sürekli olarak denetlenmemize ve kontrol altında tutulmamıza rağmen her şeyin demokratik ve herkesin özgür hissettirilmesi neo-liberal totalitarizmin temel karakteristiği. Bugün denetim ve kontrol Orwellci anlamda korku, baskı ve yasaklarla sağlanıyor. Bugün denetim ve kontrol Huxleyci anlamda sağlanıyor. Bugün insanlar enformasyon yadımına tutularak hakikati umarsamazlık yatağında yok ediyorlar. İnsanlar tüm sorgulama yetileri benliklerinden alınarak, tras formunda bir yapay hazırlık nehrinde yüzdürülerek üzerlerindeki kontrol ve denetim sağlanıyor. Farkına varmadan Büyük Biraderi içimize alıyoruz, denetimi içselleştiriyoruz. 20.yy. totalitarizminde birey özgür olamadığı için farkındaydı ve bu ona acı veriyordu. Fakat 21.yy. totalitarizmi bireyi hazırlık duygusuyla boğuyor, bir çepit özgürlük yarışmasına bağımlı yapıyor. 20.yy da birey hem yalnız hem mutsuzdu





ama bunun farkındaydı. 21.yy.da birey yine yalnız ve mutsuz ama bunun farkında değil.

## II.

Teknik bilim, kitle iletişim araçları ve parlamenter demokrasi! Bu üçü neo-liberal kültürün mebruiyet alanını genişletiyor, geliştiriyor. Teknik bilim sayesinde insan için daha pratik ve hızlı bir yapıyı, kitle iletişim araçları bilgiye erişime, fikir özgürlüğü; parlamenter demokrasi ise yönetime katılım olarak anlaşıyor veya böyle anlaşılması isteniyor. Fakat teknik bilim bugüne kadar hep askeri ihtiyaçlara cevap verdi. Bugün ise ayrıca neo-liberal totalitarizmin hizmetinde, denetlenen toplumun mimarı. Kitle iletişim araçları "korku" nun günlük yapıtımızda üretilmesini, muazzam bir enformasyon ya da yarıya yaratarak bilinç bulanıklıkları yaratılmasını ve insanların egoist, hırslı, vahşi tüketici bir karaktere bürünmesi ve edilgenleştirilerek sürekli kontrol altında tutulmasını sağlıyor. Kitle iletişiminin egemenliği gerçekliğin yok olmasını, hiper-gerçek gerçekliğin hakikate tabii kılınmasını sağladı. Etrafımızdaki fantastik yapıtlar gerçekliğin, gerçek olanın yerine geçti.

"Eskiden görüntüler elle tutulur gövdelere ait olduklarından bunlara fiziksel görüntü derdik. Şimdi her şey uçucu. Teknolojik yenilikler görüneni var olandan ayırmayı kolaylaştırdı. Ve bu tam da yürürlükteki sistemin efsanesini sürekli olarak sömürmesi gereken şey. Görünümleri kırılmalara dönüştürüyor, birer serap gibi. Işık değil iştah kırılmaları, aslında tek bir iştahın kırılmaları, hep daha fazlasını isteyen iştahın. Bu yüzden var olan, yani gövde, ortadan kayboluyor. Bir içi boş elbiseler ve arkası boş maskeler seyirliğinde yaşıyoruz." (John Berger – Görünür Dair Küçük Bir Teoriye Doğru Adımlar, Metis Yayınları)

Parlamenter demokrasi kitlelerin pasifleşmesini sağladı ve tüm toplumsal inisiyatifi "her şeyi bilen uzmanlara" yani yönetici teknokratlar sınıfına bıraktı. Böylece kitlelerin herhangi bir konuda örneğin ekonomi, siyaset veya ordu, söz söylemesi, belirleyici olması, yani iradesi gizli bir yasağa tabii kılındı. Politikayla ilgili politikacılar; ekonomiyle ilgili ekonomistler, topluma ilgili ise profesyonel toplum bilimciler söz hakkına sahipti. Ne de olsa onları halk seçmişti. Parlamenterizm ve uzmanlaşma demokrasinin yapıtaşları olarak sunuldu. Fakat demokrasi geliptikçe kitleler edilgenleşti. Elitler insanların yerine karar verdikçe demokrasi daha da güçlendi. "Demokrasinin krizi dediğimiz şey insanlar kendi iktidarlarına inanmayı bıraktıkları zaman değil, tam tersine elitlere onların yerine bilmesi ve rehber olması gereken elitlere güvenmeyi bıraktıkları zaman; "(asıl) tahtın boş" olduğunu, kararın artık gerçekten onlara ait olduğunu işaret

eden endişeyi yaşadıkları zaman ortaya çıkar" (Slovo J Zizek – 1968'de Yapılar Sokaklara Çıkmıştı, Yeniden Çıkacak Mı, Encore Y.)

Neo-liberal söylev kendi hegemonyasının zemin kaybına uğraması korkusuyla; gerçek bir demokrasi krizi yaşanmaması için sürekli yapay krizler arkasına saklanıyor. Böylece gerçek kriz gizlenmeye çalışılıyor. Parlamenter demokrasimizdeki alan uzmanları toplum kurtarıcılığına soyunuyor.

### Gezegen Alarm Veriyor

"Ezilenlerin geleneği, bugün yapıtığımız "olağanüstü halin" kural olduğunu gösterir bize. Bu hale tekabül edebilecek bir tarih anlayışına ulaşmamız gerekiyor. O zaman görevimizin hakiki olağanüstü hali açıda çıkartmak olacağına göreceğiz ve böylece faşizm karpışındaki konumumuz



**sosyalizmi "ileriye" atılan bir şimendifer olarak değil, Walter Benjamin'in vurguladığı gibi insanlığı ve gezegenimizi hızla uçuruma sürükleyen kapitalizm treninin imdat freni olarak düşünmenin zamanı geldi de geçiyor bile**

güçlenecektir. Zaten faşizmin paşası, hasımlarının, tarihsel bir norm olarak algılanan ilerleme adına onunla mücadele etmesidir. Yapıtığımız olayların "hala" 20.yy 'da olabileceğine paşanın hiçbir felsefi yönü yoktur. Bu paşalık hiçbir bilgilenebilir yol açmaz, onu doğuran tarih anlayışının iler tutar tarafı olmadığı gibi. (Walter Benjamin 8.Tez - Aktaran M. Löwy, Walter Benjamin: Yangın Alarmı, Versus Y.)

Tarihsel ilerlemecilik dünyanın merkezine "aklı" yerleştirerek toplumların ve düzenin tek ve düz çizgisel bir şekilde sürekli daha iyiye, konforlu ve güzele evriminin bir norm olduğu modernist bir öğretiler. "Moderne ulaşmak tarihin "telosu", yani hedefi, hatta alın yazısı, kaderi" (Tuğrul İler – Modernizm, Postmodernizm, Postkolonyalizm: Ben-Öteki İlişkileri ve Etnosantrizm)

Fakat "ezilenlerin geleneği" bize bunun böyle olmadığını gösterir. "İlerlemecilik" her zaman yıkıcı, ötekileştirici ve ezici bir karakterdedir. Mağdurların ve ötekilerin penceresinden baktığımızda "ilerleme" sonsuz geriye itilipimizin bir diğer adıdır. Dolayısıyla mağdurlar, ezilenler ve ötekiler

20.yy totalitarizmlerine, barbarlığa paşmazlar. Aynı şekilde onlar 21.yy küresel kapitalizminin vahşiliğine, yıkıcılığına ve yok ediciliğine; ekolojik felakete ete kemiğe bürünen günümüz "olağan üstü haline" de paşmazlar. Ezilenlerin geleneği yine haklıdır; "olağan üstü halin" kural olmuştur. Ve ezilenlerin geleneği bilincindedir ki tüm diktatörler "olağan üstü hallerden" doğarlar. Bugün yapıtığımız "olağan üstü hal" aynı zamanda kapitalizmin intihari döngüsüne, çürümülüğüne tekabül eder. Modernizm tarihi boyunca doğaya "ben" merkezi yaklaştı, insan varoluşunu ekolojik dengenin dışında, bu da yetmezmiş gibi üzerinde tuttu ve dahasını ötekileştirdi, ötekileştirirken de vahşi bir talan ve sömürüye tabi kıldı. Dünyanın çepitli ülkelerinde –özellikle üçüncü dünyadaki gıda krizleri, gittikçe tükenen ve özelleştirilen su kaynakları, ekolojik krizin, küresel ısınmanın yol açtığı "insanlık durumunun" son halleri... Neo-liberal kapitalizmin içinde bulunduğumuz merkez ülkelerdeki kredi krizi ve üçüncü dünyadaki gıda krizi... Kapitalizmin kendi kendine çökmeyeceğini, krizlerinden kurtulabileceğini biliyoruz! Peki ya "ezilenlerin geleneği" bize ne söylüyor? 68'ci bir dille "Geçekçi ol imkansız istel!" "Esas ütopya mevcut küresel sistemin kendisini sonsuzca üretebileceği

inancidir; doğru bir şekilde "geçekçi" olmanın tek yolu, sistemin koordinatları içinde ister istemez olanaksız görünecek

olan şeyi düşünmektir" (Slovo J Zizek, 1968'de Yapılar Sokaklara Çıkmıştı, Peki Yine Çıkacak mı? Encore Y.) Gerçekçi olup imkansız istemekten ve onu yaratmaktan başka bir paşamız yoktur. Modernizmin yıkıcı ilerlemeci anlayışı üzerinden yükselen kapitalizm bugün insanlığı topluca yok olmaya sürüklüyor. Eko-sistemimizin iflası artık tartışılmaz realitenin kendisidir. Önüne geçmek için artık çok geç. Elzem olan tahribatın boyutlarının aza indirmek ve onu yavaşlatmaktır. Ekolojik felaketin kapitalist çözümleri olamaz. Karpımızda bunak bir kapitalizm var. Sonsuzca tüketen ve yok eden. İnsanlık kendi ekolojik sosyalist alternatifini yaratmalı. Verilecek mücadele "imkansızın" kılavuzluğunda anti-kapitalist ve anti-totaliter olmalı. Feminist, cinsiyetçilik karpış, öz-yönetimci ve ekolojik bir sosyalizm.

"...sosyalizmi "ileriye" atılan bir şimendifer olarak değil, Walter Benjamin'in vurguladığı gibi insanlığı ve gezegenimizi hızla uçuruma sürükleyen kapitalizm treninin imdat freni olarak düşünmenin zamanı geldi de geçiyor bile." (Stefo Benlisoy – Yeni Yol dergisi, sayı 28)☒

# İlerlemenin Son Halleri Uçurumun Kıyısına Vardık



## Üçüncü Yaz Kampımızı Yaptık



Baraka Kültür Merkezi'nin bu yıl üçüncüsünü düzenlediği yaz kampı, 3 Temmuz - 6 Temmuz tarihleri arasında Karpaz'da yapıldı. Yaklaşık kırk kişilik bir grubun katılımıyla gerçekleştirilen kampa; denizin, güneşin ve Karpaz'ın doğal güzelliklerinin tadını çıkarılmasının yanı sıra konferans, forum, seramik ve tiyatro atölyeleri gibi pek çok etkinlik de yer aldı. "Neo-liberalizm'in ele alındığı konferansta, konunun tarihsel ve teorik boyutlarının incelenen katılımcılar, "Nasıl bir ekoloji"

temalı forumda çevre ve ekoloji sorunlarıyla ilgili fikirlerini ve çözüm önerilerini paylaştılar. Rekabetin değil eğlencenin ön plana çıkarıldığı tavlama, satranç ve hedef 4 turnuvalarında keyifli anlar yaşayan Barakacılar, tiyatro atölyesinde oyuncu olmayanların da katıldığı çepitli skeç ve oyunlar gerçekleştirdiler. Atölyede yer alan "Pimdi Nasıl, Biz Ne İstiyoruz?" isimli bölümde medya, eğitim ve politika kavramları masaya yatırılarak oyunlar vasıtasıyla tartışıldı. Seramik atölyesinde ise katılımcılara kısa bir eğitim verilmesinin ardından heykeller yapılarak sergilendi. Kampın son gecesi yer alan Sol Anahtar konseri, katılımcıların bir yandan eğlendirirken bir yandan da duygusal sahneler yaşamasına vesile oldu. Yeni arkadaşlıkların başladığı ve mevcut dostlukların pekiştiği üçüncü geleneksel Baraka yaz kampı, 6 Temmuz Pazar günü sona erdi.

Barakacılar çepitli kültürel ve politik faaliyetlerle dolu bir yılın yorgunluğunu atarken mücadeleyle geçecek yeni bir sezona da hazırlandılar. ☒

## Has-Der Lefkoşa Gençlik Günleri'nde ve Elekten Üç Gece'deydik

Baraka Kültür Merkezi HAS-DER'in 13-14 Ağustos'ta düzenlediği Lefkoşa Gençlik Günleri'ne katıldı. HAS-DER merkez binasında yapılan etkinlikte Baraka da stand açarak geceye katkı koydu. Festivalde Sol Anahtar'da sahne aldı. 24-25-26 Ağustos tarihlerinde, Gençlik Merkezi'nde yer alan Elekten Üç Gece Festivali'ne de katıldık. Üç gece boyunca stand açan Baraka, Baraka Tiyatro Ekibi'nin "Küresel İstisna Sabrımız Tabiri" isimli oyunu, Sol Anahtar'ın güzel parçalarıyla ve "Kıbrıs, Öteki ve Geleceğimiz" isimli panelde Ali Bahin arkadaşlarımızın yaptığı konuşmayla festivale katkı koydu. ☒



## Kütüphanemiz Açıldı

Baraka dostlarının ve Türkiye'den çepitli yayınevlerinin katkılarıyla beş yıllık birikim neticesinde oluşturulan Baraka Kütüphanesi, 13 Eylül Cumartesi akşamı düzenlenen bir kokteyle açıldı. Kütüphanede politika-inceleme, roman-öykü, şiir, tiyatro, sanat, kadın, yabancı dil, ansiklopedi-kaynak kitap, dergi ve kıbrıs gibi kategorilere ayrılmış olarak 3000'in üzerinde kitap bulunuyor. Saat 19.00'da başlayan kokteylin ardından, 20.00'de kütüphane açılışı yapıldı. Etkinliğe onur konuğu olarak Türkiye'den Kalkedon Yayınevi sahibi, aynı zamanda Monthly Review Türkçe Yazı İşleri Müdürü ve Özgürlük ve Dayanışma Partisi MYK üyesi Hakan Tanıttıran da katıldı. Açılış kokteylinde Hakan Tanıttıran'ın konuşmacı olduğu, "12 Eylül ve Kitap" konulu bir söyleşi de gerçekleştirildi. ☒



## 1 Eylül'de Alanlar

Baraka, 1 Eylül Dünya Barış Günü'nde her yıl olduğu gibi alanlardaydı. 1 Eylül bu yıl ilk kez, Kıbrıs Barış Platformu'nun çağrısıyla bir araya gelen otuzdan fazla Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Elen örgüt tarafından birlikte organize edildi. Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Elen örgütler saat 19:00'dan itibaren Kuşulu Park ve Eleferia Meydanında buluşarak iki ayrı koldan, Ledra Palace, ara bölgede bir araya geldi. Kortej sırasında "Bağsız Kıbrıs Bütün Halklar Kardeşler" pankartını açan Baraka Kültür Merkezi, "Barış Bizlerin Ellerindedir", "Emeğin Partisi CTP Hükümet Olunca Nerede?", "Katil ABD Birlikçi CTP", "Ayıya Dayı Demeyeceğiz Köprüyü de Kendimiz Gececeğiz" ve "Kıbrıs'ta Barış Filistin'de Hemen Irak'ta Pimdi Barış Hemen Pimdi" şeklinde sloganlar atarak copkulu bir yürüyüş gerçekleştirdi. Kortej'in Ledra Palace barikatına ulaşmasıyla birlikte "Halka Değil Sermayeye Barikat" sloganını yükselten Baraka, kimlik işlemlerinin yapılması sırasında da sloganlarını devam ettirdi. "Barikatlar Kalkacak Halklar Buluşacak" sloganı çevre esnafı ve halk tarafından alkışlarla karşılandı. Ledra Palace ara bölgede etkinliğe katılan örgütler adına Barış sözcüsü Salih Uyguroğlu ve Birlikçi Kıbrıs Öğretmenler Platformu Ahinyodis, 1 Eylül Dünya Barış günü nedeniyle hazırlanan ortodokslar. Etkinlikte yapılan konuşmalar sırasında güvercinler barış yazıldı ve sloganlar atıldı. Etkinlikte, Baraka müzik topluluğu "Sol Anahtar'ın sahne aldığı bir performans sergiledi. Sol Anahtar'ın iki halkın ortak olarak söylediği parçaları dinleyicilere duygulu anlar yaşattı. Özellikle Dillirga, Feslikan gibi söylenmesi copkulu arttırırken, Susta ile halaya kalkan kitlelere önce CTP güdümlü Barış Derneği tarafından düzenlenen konser ancak Barış Platformu'nun etkinliğine de katılacakları açıklandıkça kovulan Yılan Tabiri ve Adamos ikilisi'nin konseriyle sona eren mücadele ve dayanışma günü olduğu tüm çöplüklüyle bir kez



## Piano Piano Baca

6 Eylül akşamı Yılan-Tartı etkinlikleri kapsamında "Piano Piano Baca" isimli film gösterildi. Film gösterimi sonrasında yapılan sohbet sırasında Baraka tarafından anlatılan öykünün çarpıcı ve dayanışma, paylaşım, yoksulluk, savaş evrenseline de değindi. Baraka Kültür Merkezi'nde 4 Ekim 2008'de gerçekleştirilmeye başlanan Yılan-Tartı tarihinde 5. yılını dolduracak. Bugüne kadar izleyen Barakacılar altıncıya 85. film

## Baraka'dan K

Baraka Kültür Merkezi 26 Temmuz 2008 tarihinde Arasta Meydanında bir kermes düzenledi. Argasdi, t-shirt, seramikten Baraka bayraklarının, takıların, kek ve limonata satışının yapıldığı kermeste hem eğlenen hem satış yapan Barakacılar birlikteliğinin ve dayanışmanın en güzel örneğini sergiledi. Baraka Müzik topluluğu, Sol Anahtar'ın vermiş olduğu konser sayesinde Arasta Meydanı'nın atmosferi daha da neşeli bir hale büründü. ☒





## rdaydık



Platformu dönem  
ormu yetkilisi Hristos  
ak basın açıklamasını  
duçuruldu, mumlarla iki dilde

nasıyla copku doruğa  
çalardan oluşan repertuarı  
gibi parçaların iki dilde  
r uzun süre durmadı. Daha  
sere çıkacağı duyurulan  
yınca CTP tarafından  
n etkinlikte 1 Eylül'ün  
z daha sergilenmiş oldu. ☒

## ksız'ı izledik

erçevesinde "Piano Piano  
ncesi gerçekleşen sunup ve  
Piano Piano Bacaksız  
önya dedirilirken;  
ap ve sevgi gibi değerlerin

03 tarihinde  
p etkinlikleri, 4 Ekim 2008  
kadar 84 film ve belgesel  
n ile merhaba diyor. ☒

## ermes



# İpsaro'yu İplemeyenlerin İpi Çekilecektir

'Çınarlı köyünde bulunan İpsaro Tepeleri üzerine yapılmak istenen sekiz tane alçı ocağının ne denli büyük bir çevre kirlenmesine yol açacağını düşünmeyen hükümet, köylülerin ve çevre örgütlerinin tepkisi üzerine bu karardan vazgeçmiştir. Bu konu ile ilgili bir bildiri yayınlayan Baraka Kültür Merkezi, bildiri de şöyle demişti; "Muhalefette olduğu dönemde çevrecilik ahkamları kesen, doğayı korumak için davalar açan CTP, hükümete geldiğinden bu yana doğaya da acımasızca hükmetmeye yeminli gibi görünüyor. Hükümet, taş ocakları, CMC kirliliği, plansız yapılaşma ve benzeri hiçbir ekolojik probleme çözüm bulmaması bir yana, hemen her konuda sivil toplum örgütlerinin önerilerine kulak tıkayarak bildiğini yapmaktadır. Karpaz Milli Parkına elektrik götürerek doğa katliamının önünü açan, Bafra ve çevresini halkın malı

olmaktan çıkarıp sermayeye pekep çeken, Pans Oyunları Yasa Tasarısı ile köpek ve horoz yarışlarının yasallaştırmaya çalışarak hayvan haklarını hiçe sayan bu yönetim, şimdi de İpsaro Tepesi'nde sekiz tane yeni alçı ocağı açılması yönünde bir karar almıştır. İpsaro Tepesi'nin tüm doğal yapısını bozarak bölgeyi yok oluğa sürükleyecek olan bu karar, bütün yapıcı uyarılara ve bilimsel raporlara rağmen geri alınmamaktadır. Birkaç kişi veya birketin çıkarı doğanın ve tüm halkın çıkarından üstün tutulmaktadır. Çevreye duyarlı örgütler, sorunları çözmek yerine hergün başka sorunlar yaratan hükümeti istifaya davet etmişlerdir. Bizler de Baraka Kültür Merkezi olarak, İpsaro Tepesi'ndeki kıymetli piddetle protesto ettiğimizi ve ekolojik sorunlara duyarlı örgütlerle dayanışmamızı bildiririz." ☒

## Anti-Faşist Festivaldeydik

Baraka, 14 Temmuz 2008 tarihinde Kıbrıs'ın güney yarısında Eleftheria Meydanında düzenlenen Anti-Faşist Festival'e katılarak stand açtı. Gecede Sol Anahtar'ise unutulmaz bir konser verdi. "Venceremos" parkısında sahnedeki gruba katılan Bilili bir müzisyen "Venceremos"u Sol Anahtar'ile ispanyolca söyledi. "Telli Telli" parkısında ise Kıbrıslı Elen bir Rembetiko parkıçısının sahneye katılmasıyla birlikte Telli Telli, Yiğidim Aslanım ve Dillirga parkıçarı iki dilde seslendirildi. ☒



## Ortak Acımız Bizi Birleştiriyor

Savaşa Hayır Koalisyonu 23 Temmuz akşamı, Arabahmet Kültür Evi'nde "Ortak Acımız Bizi Birleştiriyor" sloganıyla Sevgül Uludağ ve Politis yazarı Andreas Paraschos'un konuşmalarıyla katıldığımız bir etkinlik düzenledi. Etkinlikte iki halktan konuşmacılar yapıldıkları günleri paylaşıyorlar duygusal anlar da yaşadık. 28 Temmuz sabahı ise, iki taraftan toplu mezarlara ziyaretler yapılarak, mezarlara çiçekler bırakıldı. ☒



## Baraka'dan KISA KISA

Baraka Tiyatro Ekibi yeni sezon için hazırlara başladı. BTE oyuncularını her Salı 18:00-20:30 saatleri arasında buluyor.

Baraka müzik topluluğu SOL ANAHTAR'ın çalışmalarını sürdürüyor. Yaz dönemi boyunca birçok konser veren Sol Anahtar, albüm çalışmalarına yoğunlaştığı için Mayıs ayına kadar konserlere ara verdiklerini duyurdu.

Baraka okuma-tartışma grubu buluşmaya devam ediyor. Okuma ve tartışma faaliyetlerine katılmak isteyen herkes her perşembe saat 18:00'da Baraka'nın Dumlupınar'da bulunan lokaline davetlidir.

Dost ve aktivistlerin katılarak, Baraka Kültür Merkezi'nin idari, ekonomik ve politik doğrultusuna yön verdikleri Cuma Toplantıları devam ediyor. Toplantılar her cuma saat 19:00-21:30 saatleri arasında, herkese açık olarak gerçekleştirilmeye devam ediyor.

Baraka kütüphane sorumlularını kitapları kayda geçirme yönünde uzun zamandır uğraş verdiklerini ve binlerce kitaplık bu arşivin halka açılmasından gurur duyduklarını belirttiler. Üyelik sistemi ile herkesin yararlanabileceği Baraka kütüphanesi, Baraka Kültür Merkezi'nin Küçükkaymaklı Dumlupınar bölgesindeki lokalinde yer almakta. Kitapların listesine ve kütüphaneden yararlanma kurallarına [www.baraka.cc](http://www.baraka.cc) adresinden ulaşılabilir. Kütüphane hakkında ayrıntılı bilgi için 0533 869 19 87 numaralı telefona başvurulabilir.

Yıle-Tartışma etkinlikleri çerçevesinde 4 Ekim 2008 Cumartesi saat 20:00'da izlenecek olan film 1995 Fransa yapımı La Hain (Protesto). La Hain, Paris'in gettolarında yaşayan biri pied-noir (Said), biri yahudi (Vinz), biri ise siyahi (Hubert) üç arkadaşın hikayesini konu alarak, Fransa'da gettolarda yaşayan gençlerin hayatından bir kesit sunmaktadır. Kassovitz'in filmi ırkçılığa ve sosyal sınıf farklılıklarına yaptığı göndermeler nedeniyle hem Fransa'da hem de dünyada oldukça ses getirmiştir. ☒



# Homofobiye Karşı İnisiyatif ile Sohbet

Bir seneye yakındır çalışmalarını sürdüren, toplumsal değibimi ve özgürlepmeyi hedef olarak seçen Homofobiye Karşı İnisiyatif toplantılarına katılmaktayım. Yanıyorum ki; cinsiyet temelli ayrımcılıklar ve ataerkil sistem ancak epcinsellerin mücadelesi ile yıkılacaktır. Ayrıca inanıyorum ki; feminist hareket epcinsel hareket ile ortaklaşmadık müddetçe iki hareket te başarısız olacaktır. Homofobiye Karşı İnisiyatif'ten arkadaşlar ile Kıbrıs'ta konu(bul)mayan, tabu sayılan, medyada yer bul(a)mayan cinsiyet kimliğini, cinsel yönelimi ve feminist hareketi hem teorik hem de pratik anlamda analiz etmeye çalıştık, güzel (ama uzun!) bir sohbet gerçekleştirdik. Konuşulan ve konuşulabilecek daha çok konu vardı, yer darlığından ancak bu kadarına yer verebiliyoruz..

**Mine Balman**  
mi\_ne\_mi\_ne@yahoo.com



**Homofobiye Karşı İnisiyatif**

ana kadar yaptığı çalışmalar nelerdir?

**Reşat -**

**Hüseyin:** Ceza yasasındaki maddelerden dolayı yapılan ve yapılabilecek ayrımcılıkları önlemek için bir ceza yasası değişikliği

önerisi hazırlayıp 25 Nisan 2008 tarihinde meclise sunduk. 15 Mayıs'ta dernek olarak kurulma başvurusunu kaymakamlıkta sunduk. 17 Mayıs Uluslararası Homofobi Karşıtı Günde web sitemiz (<http://www.queercy.org>) açıldı. Yine aynı gün Lefkoşa'nın çeşitli yerlerinde bildiriler dağıtıldı. Kaos GL Derneği'nin 12-19 Mayıs tarihleri arasında Ankara'da düzenlediği 3. Uluslararası Homofobi Karşıtı Buluşma'ya katıldık. 23-28 Haziran tarihleri arasında Lambda İstanbul'un Onur Haftası etkinliklerine katıldık. Temmuz ayında

ne de olumsuzlandı. Ancak Sn. Fatma Ekenoğlu bizlere "Siyasi partileri ziyaret edin" dedi. Gerçekten herkes bu konuyu bilmemezlikten geliyor.

**Mine:** Meclise sunmuş olduğunuz yasa değişikliği önerisi hakkında neler düşünüyorsunuz? Ümitli misiniz?

**Reşat:** Meclisin kendisinden yasa değişikliği önerisini sunduğumuzdan beri ümitli değilim. Meclisin çok maskülist (erkek egemen) bir yapıya ve bunu halen açmıyordular. Ama bunu çok da olumsuz algılamamak lazım. LGBT bireylerin ayrımcılığa uğramasını engelleyen yasalar gerek Avrupa Birliği gerekse de Avrupa Konseyi direktiflerinde vardı. Bizim sunmuş olduğumuz yasa değişikliği önerisinin de ötesinde değişiklikler yapmak mecburiyetindedirler. Mecbur olduklarını bildiğimden umutluyum.

**Hüseyin:** Kıbrıs'ın kuzeyinde bazı kazanımlar elde edebilmemiz için LGBT bireylerin de seslerini yükseltmeleri, görünebilirliklerini artırmaları gerektiğine inanıyorum. Reşat: LGBT bireyler görünür olmadıktan sonra, yasaların değibmesi çok fazla da önemli değildir. Diyelim ki yasa değipti, LGBT bireyler görünür olmazlarsa bu sefer de "Bizde epcinsel

**Mine:** Öncelikle Homofobiye Karşı İnisiyatif nedir, anlatabilir misiniz?

**Hüseyin:** Homofobiye Karşı İnisiyatif fikir olarak uzun zaman önce kafalarda olupmuştu. Ancak harekete geçmemizin esas tetikleyicisi bir erkek arkadaşımızın ilipki yapması oldu. İlipkiyi elektronik ortamda kayda çekmiş, kayıtları kullanarak kendisine pantaj yapmaya çalışmasıydı. Arkadaşımız 1889'dan kalma yasadan habersiz olduğu için ise polise giderek şikayetçi olmuştur. Şikayetin ardından ise polis kendisine KKTC Ceza Yasası Fası 154'ün 171. maddesine dayanarak (171. (a) Doğa kurallarına aykırı olarak herhangi bir kişi ile cinsi münasebette bulunan; veya (b) Doğa kurallarına aykırı olarak bir erkeğin kendisi ile cinsi münasebette bulunmasına izin veren herhangi bir kişi, ağır bir suç işlemiş olur ve beş yıla kadar hapis cezasına çarptırılabilir.) dava okur. Bu üzücü olay bizim çevremizdeki pek çok epcinselin moralinin bozulmasına ve hayalkırıklık yapmasına sebep olmuştur. Bugün gey olmak 80 ülkede idamla cezalandırılıyor. Buna en yakın ağırlıkta ceza veren ülkelerden birisi hapis cezasıyla biziz. Bizim gibi bir çok ülke, kadınlar arası epcinsel ilipki için yasal düzenlemeye sahip değildir. Toparlayabildiğimiz kadar kişi toparlayıp yaptığımız bir toplantıda Homofobiye Karşı İnisiyatif'in kurulmasına karar verdik.

**Mine:** Homofobiye Karşı İnisiyatif'e kimler üye olabilir?

**Hüseyin:** "Homofobiye Karşı İnisiyatif" en başından beri sadece LGBT bireylerden (Not: Lezbiyen, Gey, Biseksüel, Transvestite, Transseksüel) oluşan bir hareket değil; sosyal hayatımızda bizlere destek veren, duyarlı heteroseksüel insanların da katılımıyla yürüyecek ve başarıya ulaşacak bir harekettir.

**Mine:** Homofobiye Karşı İnisiyatif'in şu

**Şu anda kadın hareketlerinden belirgin bir destek yoktur. Kadın örgütlerinin, konseyinin feminizm teorileri ile pek alakaları da yoktur. Avrupa Birliği'ne, USAID'e proje yapmak, çay, balo düzenleyip pasta yemek dışında başka bir çalışma yapmıyorlar.**

Brüksel'de ILGA-Europe'nin düzenlenmiş olduğu Advocacy & Documentation ile ilgili eğitim çalışmasına katıldık.

**Mine:** Olumlu veya olumsuz aldığınız tepkilerden bahsedebilir misiniz?

**Hüseyin:** Genel anlamda toplum içerisinde bu ana kadar olumsuz deyebileceğimiz hiç bir tepki almadık. Ancak ne olumlu, ne de olumsuz bir tepki alamamamız da ne kadar sağlıklıdır bilemeyeceğim. Köpe yazarlarının dahi, bu insanlık konuyu köpelerine tapmalarını sağlayamadık. LGBT bireyler arasından bir grup bizlere eleştiri getirmiş, inisiyatifin heteroseksüellere açık olmasını eleştirmişlerdir. Hareketin sadece LGBT hareket olmasını savunmuşlardık. Daha önce de belirttik gibi biz buna katılmıyoruz.

**Reşat:** Kıbrıs'ın İnsan Hakları Vakfı bizlere en başından beri destek vermektedir. Meclise yasa değişikliği önerisini sunduğumuz zaman da kesin destek alamadık, talebimiz ne olumlandı

yoktur" denilecek. Bu toplum içerisinde de epcinsellerin yapamakta olduklarını göstermek gerekir.

**Mine:** İngiliz İdaresi döneminden bu yana halen yürürlükte bulunan Fası 154 Ceza Yasasına göre eşcinsel ilişkinin cezai bir yaptırımı vardır. Kıbrıs'ın kuzeyinde bu yasa halen yürürlükte. Avrupa Birliği'ne üye olan Kıbrıs Cumhuriyeti'ndeki durum hakkında bilgi verebilir misiniz?

**Hüseyin:** Evet aynı yasa 2002 yılına kadar onlarda da vardı. Aslında başlangıç aşamasına bakılacak olursa onlardaki durum daha kötüdür. Bir örgütlenme çalışması olmaksızın, ayrımcılığa uğramış epcinsel bir erkek (Alec Modinos) bireysel bir girişimiyle Fası 154'ü AYHM'de yargılatmış ve Kıbrıs Cumhuriyeti de yasayı değiptirmek zorunda kalmıştı. Kıbrıs'ın güney yarısında; bir örgütlenme yapılmamıştı. Kilisenin baskısından müddet bilmem ama yasanın değibmesinden sonra bir rahatlık olması



gerekirken toplumsal bir değişim yaşanmadı. Yine epcinseller görünür değildir. Genç nesilde örgütlenme isteği bizdeki gibi değildir.

**Reşat:** Ben bir de bunu gözlemledim; güneyde istediklerini yapayabilmek, ilişkiye girebilmek konusunda bir problem yoktur. Ancak topluma karşı hetero-homoseksüel kişiyi oynayarak teatralize bir hayat yapıyorlar. Gündüz başka bir insan olup, gece başka insan olmaktan gıcunduklarını dübünyorum. Çselleştirdikleri homofobiden ötürü uzun süreli bir ilişki arayışları, bir kimlik kavgaları, bizdeki gibi bir özgürleşme isteği, cinsel yönelimlerini özgürleştirme isteği onlarda pek yoktur.

**Mine:** Dünyada feminist hareket, LGBT hareket ile birlikte yürümektedir. Her iki hareketin de mücadele ettiği ataerkil ideolojidir. Kıbrıs'ta da kadın örgütleri bolluğu olduğunu biliyoruz. Kadın hareketinin sizlere verdiği destek nasıl? Mücadelenizi ortaklaştırabilirdiniz mi?

**Reşat:** Bu anda kadın hareketlerinden belirgin bir destek yoktur. Kadın örgütlerinin, konseyinin feminizm teorileri ile pek alakaları da yoktur. Avrupa Birliği'ne, USAID'e proje yapmak, çay, balo düzenleyip pasta yemek dışında başka bir çalışma yapmıyorlar. Feminist argümanın savunduğu kadının seviyesini yükseltme, bilinçlendirme gibi bir öncelikleri yoktur. Yısiyatif olarak son zamanlarda kadın derneklerine çatı olmak için kurulmuş Kadın Dayanışma Konseyinin çıkardığı Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Kurumu'nun tüzüdüne eleştiri getirdik.

**Mine:** Toplumsal cinsiyet eşitliği'nin anlamını değiştirerek kendi istedikleri şekilde biyolojik cinsiyet temelli bir toplumsal cinsiyet argümanı üretmişlerdir.

**Reşat:** Evet, hem bu hatayı, hem de bir paragraf içerisinde süsmüçesine geçen "cinsel yöneliminden dolayı ayrımcılığa uğramak" kelime grubunun, yarattıkları heteroseksist kurum içinde biyolojik kadın ile çeliştiğini farkedip eleştiri yapıldığımızda bu kelime grubunu anında çıkardılar. Kendilerine, teorik olarak dünyadaki cinsiyet temelli hareketlerin temellendirildiği argümanlar ile derdimizi anlatmaya çalıştığımızda, bizleri anladıklarını ancak kendilerinin önceliklerinin kadının (heteroseksist sistem içinde biyolojik kadın kimliğine sahip kişi) uğradığı ayrımcılık olduğunu belirttiler. Böylece de cinsiyet temelli bir hiyerarşi algılayışına sahip olduklarını bizlere ispatladılar.

**Mine:** Bu hiyerarşide de en üstte erkekler, ardından kadınlar ardından da cinsel yöneliminden dolayı ayrımcılığa uğrayanlar var.

**Reşat:** Oysa ki LGBT bireylerin özgürleşmesi heteroseksüellerin

özgürleşmesini getirecektir. Mesela Toplumsal Cinsiyet Uzmanı diye devlete çalışanların aslında toplumun genelinden daha farklı bir bilince sahip olmadıklarını gördük. Ben Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Kurumunun toplantılarına gittiğimde, onlara "Feminist teorinizi nereye temellendiriyorsunuz", "Toplumsal cinsiyet rolleri anlamında kadının nerede görüyorsunuz?" diye soru yönelttim. Cevaben "Bizim ideolojimiz yoktur. Kadının örgütleri ile birlikte bibepler yapmaya çalışıyoruz." dediler.

**Mine:** Aileyi öne çıkarmaları ile ilgili ne düşünüyorsunuz? Toplumsal Cinsiyet uzmanının hazırladığı "toplumsal cinsiyet

veya travesti, transseksüel kadınlar için paneller düzenliyorlar. Kıbrıs'a baktığımız zaman biz onları eleştirdiğimizde bizleri küçümsermişçesine, "Önceliğimiz kadınlardır" diyorlar ve ortak bir mücadeleden kaçıyorlar.

**Mine:** Kıbrıs'taki kadın hareketinin durumu gerçekten içler acısıdır. Zaten kadın hareketini sadece kadın kadına kurgulamak en büyük hata değil midir? Hayatı birlikte paylaşan insanların aynı anda bilinçlenmeleri ve değişimleri ile eşitlik sağlanabilecektir. Düşünün; kadınları bir salona toplayıp konuşma yaptın, sunum yaptın, diyelim ki başardın ve kadınlar bilinçlendi. Ama o kadın evine gittiğinde kocası halen daha yemek bekleyecek!

**Reşat:** Bahsi geçen kadınların öncelikle bunu anlamaları gerekir. Eşitlik talep ettikleri cinsiyet eşer erkek ise (ki onlara göre öyledir) bir salona 300 kadın kapanıp eşitlik konusunu kendi kendilerine konuşmalarından ziyade, eşitlik konusunun neden önemli olduğunu erkeklerle anlatmaları gerekir. Erkekler, önce bu eşitlik talebini algılayıp anlamaları gerekir ki bir değişim başlayabilsin. Bu anda yapılanın bir diğer eksikliği de budur. Seninle Hidden Garden'daki toplantıya gittiğimizde toplantının sonuna doğru arka masadan kadının biri "Saat 19:30 oldu, kocam çocuklar evde beni bekler. Yarına da ütü var daha." diye söylenirdi.

**Hüseyin:** Bu anda bizde ne teorik ne de pratik anlamda gerçek bir feminist hareket olmadığımız için cinsel kimlik temelli hareketler ilerleyemiyor.

**Reşat:** Teori tartışılmadığı için üretim de yapılamıyor.

**Mine:** Sizce homofobi nedir?

**Reşat:** Bence homofobi

bilinçsizliktir. Homofobiyi iki gruba ayırabiliriz Heteroseksüellerdeki homofobi; kişinin epcinsellere karşı duyduğu korku ve kişinin kendi içerisinde olupabilecek epcinsel duygulara karşı duyduğu korku ve nefret. Homofobi heteroseksüellerde görülebildiği gibi epcinsellerde de görülebilmektedir. Epcinsel olduğunun farkında olan ama bunu kabullenemeyen birisi de bu kabullenemeyişi baskalarına uyguladığı biddet ile dışarı vurarak kendi epcinselliğinden kurtulacakmış gibi dübünyüyor. Heteroseksüellerdekini sadece homofobi olarak adlandırabiliriz ancak epcinsellerdeki içselleştirilmiş homofobidir.

**Mine:** Günlük hayatınızda homofobiyi nasıl hissedersiniz? Homofobiye maruz kaldığınız anılarınız var mı? Mesela erkek arkadaşının beklentisini karşılamayan bir hareket yapmış bir erkeğe "Puş..luk



**Bugün gey olmak 80 ülkede idamla cezalandırılıyor. Buna en yakın ağırlıkta ceza veren ülkelerden birisi hapis cezası ile biziz.**

eşitliği" konulu sunumda Anne-Baba-Çocuk resmi kullanıldığına inanmadığımı eklemek isterim!

**Reşat:** Örneğin aile tanımını 1990'da değiştirilmiş şeklinden bile daha geride bir aile tanımını yapmaktadırlar. Tek bahsettikleri "eşitlik" erkeğin ev işlerine yardımcı olması, çocuklara da bakmasıdır. Oysa ki bizim algıladığımız feminizm bu değil.

**Mine:** Kıbrıs sadece bu kadarına hazır olmuş toplumsal yapımız daha fazlasını kaldıramamış. Oysa ki bizden daha kapalı bir toplum yapısı olan Türkiye'de bile kadın hareketinin içerisindeki tüm örgütler LGBT harekete destek vermektedir, bu yönde de çalışma grupları vardır.

**Reşat:** Evet, Türkiye'de kadın örgütleri bir platform oluşturup Lambda İstanbul'un kapatılmaması için pankart açmışlardır. Veya kadınlar kendi üyeleri olan lezbiyen

# Homofobiye Karşı İnisiyatif ile Sohbet



yapma" denmesi, ya da hatır sorarken "Napan" yerine; "Noldu be ib.." diye yapılan hitap şekilleri homofobik hareketlerdir, kişinin içindeki eşcinselliği, başkalarının erkekliğini küçümseyerek bastırmaya çalışmasıdır.

**Reşat:** Bizim toplumumuzda sözlü homofobik biddet daha çok yaygındır. Örneğin sırt çantası takmış bir erkeğe bakıp gülümler yapmaktadır. Ya da bugün bu sohbeti gerçekleştirmeden önce hep beraber yolda yürürken yapmış olduğumuz örnek gibi; arabanın yanımızdan geçerken, içerisindekinin bize "puştur bunlar" demesidir.

**Hüseyin:** Oysa ki eğer puştur deyen kişi, erkeklerden hoşlanmayan, ilgi duymayan bir heteroseksüel erkek ise, arabanın içerisinde seyahat ederken eşcinsel olduğumuzu nasıl anlamış olabilir. Demek ki; kendi içerisinde de erkeklere ilgi duyan bir yan vardır ve algıları bu yönde açıktır. Ancak kendi kendisinin erkeklere baktığını fark edince de; bu davranışını eşcinselleri aşağılamaya çeviriyor.

**Reşat:** Bunlara ek olarak; bir de eşcinsel erkeklerin "erkekliği kusurlu" olarak gören arkadaşlar var. Ya da eşcinsel kadınları "erkekmiş" gibi algılayan arkadaşlar var ki o kadınları alıp maça götürmeye çalışmak, yanında diğ

ailesinin ve çevresinin görmeyi arzuladığı kişi olmasını ister ama o bakıma birisidir. Kendisini kabul etmekte zorlanır.

**Mine:** Kıbrıs'ta ilişki yaşamak nasıldır?

**Reşat:** Nasıl bir ilişki olduğu biraz da karışındaki kişiye bağlıdır. Çünkü yapıldığı kişinin, içselleştirilmiş homofobisi varsa ilişkiyi sana zindan edebilir. Seninle birlikte yalnız dışarıda iken sırf eşcinsel olduğu mesajı dışarıya verilmesin diye senin hareketlerine, kıyafetlerine karşı olabilir. Çünkü özgürce yaşanmamaya başlar. Heteroseksüel ilişkilerdeki özgür paylaşımların yaşanabileceği bir ortam yakalanamadığı için de sadece cinselliğe dayalı gecelik ilişkilere döner.

**Mine:** "Coming out" diye adlandırılan dışarı açılma durumundan sonra arkadaş çevresi ile ilişkiler nasıl gelişmektedir?

**Hüseyin:** En yaygın olan bir arkadaşla açıldıktan sonra, o arkadaşın seninle bir kez daha konuşmamasıdır. Maalesef arkadaşlar nasıl davranacaklarını bilemediklerinden, korkup, arkadaşlıklarını kesiyorlar. Bir de arkadaşının eşcinsel olduğu toplum içerisinde duyulursa kendisinin de öyle algılanacağı korkusu vardır.

**Mine:** Günlük hayatta da kullanılan

homofobik, heteroseksist bir terminoloji vardır. Doğru terminolojinin toplumsal dilde yer etmesini sağlamak için neler yapılabilir?

**Reşat:** Medya alanında çalışan kişilerin eğitilmesi öncelikle şarttır. Bu konuda üretim yapan, toplumsal değeri sağlamaya çalışan insanların da kullandıkları terminolojinin doğru olması için onlara yön göstermeliyiz.

**Hüseyin:** Topluma ulaşmanın en güçlü aracı medya olduğu

için, medya alanında çalışan kişilerin eğitimi ve medyada kullanılan dil gerçekten önemlidir. Bunun haricinde eğitimcilerin bu yönde eğitilmeleri de önemlidir.

**Mine:** İlkokul dönemi gerçekten önemlidir çünkü kafalardaki ayrımlar bu dönemde oluşmaya başlar. Çocukların farklılıklara yönelik nefret ve korku davranışları yönünde bilinçlenmeleri okul kitaplarında yapılabilecek değişiklikler ile ve ilköğretmenlerinin aşılmasıyla olacak bir şeydir. O yüzden eğitimcilerin bu yönde kendilerini geliştirmeleri gerekmektedir.

**Mine:** LGBT hareketinin daha sağlıklı ve bilimsel ilerlemesi için hukukçu, medya emekçileri, eğitimci ve ailelerin LGBT kişilere destek vermeleri, toplumsal

değişimi ve gelişimi sağlamaları konusunda eğitilmeleri gerekmektedir. Sizce bu konuda nasıl bir çalışma yapılabilir?

**Reşat:** Eğitimcilerin bu yönde eğitilmeleri için Eğitim Bakanlığı'nın bu konuyu programına koymasına gerekmektedir. Belki Öğretmen Akademisi'nde bu konuda bir bilinçlendirme çalışması yapılmalıya da zorunlu ders olarak verilmelidir. Hukukçulara gelecek olursak; bizde hukuk sisteminde branşlaşma pek yoktur ama sanırım insan hakları hukucusu olarak bir branşa gerçekten ihtiyaç vardır. Hukukçuların; "insanlar yasalar içindir" yaklaşımının değişmesi gerekmektedir.

**Mine:** Ailelerin eğitimi konusunda ne söyleyebilirsiniz?

**Reşat:** Aileleri; LGBT bireylerin ailesi diye ayırmamak gerekir. Verilecek eğitim toplumun geneline verilmelidir. Böyle düşünün; eşcinsel bir bireyin ailesini eğitsek ve çocuğuna baskı yapmaması gerektiğini, onu öyle kabullenmesi gerektiğini anlatsak da, toplumun o eşcinselle aynı şekilde yaklaşması için toplumun genelini eğitmek gerekmektedir.

**Mine:** Peki Kıbrıs'taki psikolog veya psikiyatristlerin eğitimi hakkında neler söyleyebilirsiniz?

**Reşat:** Evet ne yazık ki Kıbrıs'ta psikoloji alanında da branşlaşma yoktur. Bu anda çalışmakta olan psikologların pek çoğu klinik psikoloji mezunudur. Sosyal psikoloji mezunu psikolog olduğunu pek sanmıyorum. Uzmanlıkların olmamasının etik olup olmadığına bakmaksızın, pek çok kişi ile görüşme yapmaktadırlar. Bu da pek çok kişiye zarar vermektedir.

**Mine:** Bu konuda paylaşabileceğiniz deneyimleriniz var mı?

**Reşat:** Mesela ailem beni Kıbrıs'ın "ünlü" bir psikiyatristine götürdüğünde, psikiyatrist ilk olarak bana "değişmek istiyor musun?" diye sordu! Eşcinsel bir çocukları olduğu konusunu kabullenmeleri için aileme yardımcı olacaklarına, aileme beni tedavi edeceğine dair vaatle bulundu. Zaten eşcinsel kişi içerisinde büyüdüğü heteroseksist yapıdan ötürü kendi kendisini kabul edemediği bir ruh durumu içerisindeydi. Bunu aşmaya çalıştığı bir dönemde; "Değişmeyi istiyor musun?" diye sorulduğu zaman; bireye değişebileceğine dair sahte bir umut verilmiş olur. Eşcinsel kişi o bocalamaya anında değişmeyi istediğini düşünebilir, ama zaman geçse de psikiyatristin çabalarına rağmen değişmez. Bu da psikolojik durumu altüst eder.

**Hüseyin:** Örneğin psikiyatristin veya psikoloğun yönlendirme yapmaması sadece yol göstermesi gerekir.

**Mine:** Kıbrıs'tan temelli ayrılmayı hiç düşündünüz mü?

**Hüseyin:** Geçmişte bu yönde düşündüğüm oldu. Ama bir karar verdim, o karardan sonra da 24 ay askerlik yaptım



**eğer puştur deyen kişi, erkeklerden hoşlanmayan, ilgi duymayan bir heteroseksüel erkek ise, arabanın içerisinde seyahat ederken eşcinsel olduğumuzu nasıl anlamış olabilir? Demek ki; kendi içerisinde de erkeklere ilgi duyan bir yanı vardır ve algıları bu yönde açıktır**

kadınların yanında yapılmayan espiriler yapmaya çalışmak gibi hareketler yapmaktadırlar. Hayat sadece siyah ve beyaz olarak düşünmelerinden dolayı homofobiyi bizlere yansıtır. Bir de bunu eklemek isterim. Aile yapısının kalıplarından dolayı hepimiz heteroseksist ve ataerkil bir sistemin içerisinde doğuyoruz. Doğduğumuz zamandan cinsel yönelimimizi keşfettiğimiz güne kadar heteroseksist olarak büyürüz. Kimseden baskı gelmeseydi dahi bu da birey için yaşanabilecek en büyük travmalardan birisidir. Erkekler ağlamaz, erkekler kızlarla, kızlar erkeklerle ilgilenir kalıplar içerisinde büyüdükümüzden, gün geldiğinde ve bundan farklı bir şey arzuladığımızı fark ettiğimizde; kendi içimizde içe dönüklük ve sorgulama başlar. Çoğu insanda aynaya bakamama durumu bile olur. Aynadaki kişinin;



ve Kıbrıs'ta kaldım. Sonuçta bu anda bir ülkeye gidip yabancı olarak yaşamak başka bir şeydir, kendi ülkemizde yürüttüğümüz inisiyatif çalışması başka bir şeydir. Belki hayal ettiğim ortamı Kıbrıs'ta göremeyeceğim ama yine de yürüttüğüm çalışmalar beni mutlu ediyor.

**Reşat:** Ben çoğu zaman düşünürüm. Özellikle de yurt dışına gittiğim ve oradaki rahat ortamda vakit geçirdikten sonra insanın içinden Kıbrıs'a dönmek gelmez. Geri geldiğimde de içimi bir hüznün kaplar, belli bir süre içime kapanırım. Orada insanların eşcinsel barlara nasıl rahatça gidebildiklerini, el ele yürüyebildiklerini, hem kendilerinin rahat ve özgür olduklarını hem de insanların dönüp bakmadıklarını düşünürüm. Halihazırda böyle özgür bir hayat varken neden mücadele edeyim diye düşündüğüm olmuyor değil ama neden benim ülkemde de olmasını için de kendi ülkemde mücadele etmekteyim. Kafamda orda olma isteği var ama burayıda orası gibi yapma isteği de var. Kisi çelişir ama zaman zaman sıkıldım, ailemle



**bir ülkeye gidip yabancı olarak yaşamak başka bir şeydir, kendi ülkemizde yürüttüğümüz inisiyatif çalışması başka bir şeydir. Belki hayal ettiğim ortamı Kıbrıs'ta göremeyeceğim ama yine de yürüttüğüm çalışmalar beni mutlu ediyor**

problemler yapıldığı zaman gitme isteği aklı basıyor.

**Mine:** Hep yapmak isteyip de yapamadığınız bir şey var mı?

**Reşat:** Hüseyin sen istemezmin trafiğin en kalabalık olduğu zamanda surlar içinde sevgilinin elele yürüyesin? Birlikte alışverişe çıkıp birbirine hediye

alıyor?

**Hüseyin:** Bu tür ihtiyaçlarımda yurtdışına gittiğim zaman karşıladığım için hep böyle bir bölünme yaşıyorum. Yıpkimi yaparken de kendimi duygularımı düşüncelerimi ve hareketlerimi çok fazla kasmıyorum; ortama göre bir şekilde yansıtılabildiğimi düşünüyorum. O yüzden çok istedim ama yapamadığım bir örnek yoktur. Ama yapamadığım şeylerin varlığı yadsınmaz.

**Reşat:** Yurtdışında yaptıkların burada yapmak istemez miydin?

**Hüseyin:** Süper olurdu.

**Mine:** Nasıl bir ülkede yaşamak istiyorsunuz?

**Reşat:** Özgür olsun, eşcinselleri korusun, insan haklarına saygı gösterecek, feminist olsun, anti-militarist olsun.....

**Mine:** Nasıl bir örgütlenme? Nasıl bir dayanışma? Nasıl bir mücadele?

**Reşat:** Özgür, katılmaya açık, ayrımcılıklardan uzak bir örgütlenme...

Cinsel yönelim ve cinsel kimlik ayırımı olmayan bir dayanışma...

Feminist, anti-maskülen, anti-heteroseksist bir mücadele...

**Mine:** Sohbet için teşekkürler...

## Baraka Tiyatro Ekibi Yeni Dönem Kayıtları Başladı



Yaklaşık dört yıldır faaliyetlerine devam eden ve amatör tiyatro grupları içerisinde önemli bir yer edinen Baraka Tiyatro Ekibi, 2008-2009 sezonunu eğitim çalışmalarınıyla açıyor. Eylül ve Ekim ayları boyunca devam edecek olan çalışmalarda ses, nefes kullanımı, diksiyon, yaratıcı doğaçlama, müzik ve ritim gibi konularda eğitim verilecek. Eğitim programının ardından ise yeni sezon oyunu için provalara başlanacak.

Baraka Tiyatro Ekibi, geçen sezon ekolojik sorunların tartışıldığı "Küresel Isınma Sabrımız Tapırma" isimli oyunu sergilemiş, bir önceki sezon ise kadın ve eğitim sorunlarının mizahi bir üslupla ele alındığı "Dersimiz Kadın"ı seyircisine sunmuştu.

Daha fazla bilgi için 0533 866 92 59 numaralı telefon aranabilir ve [www.baraka.cc](http://www.baraka.cc) adresindeki Baraka Tiyatro Ekibi'nin sayfaları incelenebilir



Her salı 18.30 ile 20.30 saatleri arasında yapılmakta olan çalışmalar ücretsiz olup her yaş grubuna açıktır. Katılmak isteyenlerin Ekim ayı içerisinde salı günleri 18.30'da Baraka Kültür Merkezi'nin Dumlupınar'daki lokaline başvurmaları gerekmektedir.



# Disiplin(SİZ)siniz!..

Ceyda Alçıcıoğlu  
ceyda\_alcicioglu@yahoo.com

Disiplin! Disiplin!  
Disiplin! Disiplin  
kuralları eğitimin

sağlıklı işlemesi için vardır. Disiplinsiz bir okul düşünemiyorum; ama disiplin kuralları kötüyse ne yapacağız? Okullarda bulunan bazı disiplin kuralları gerçekten olmalıdır ve olmaması sorun yaratır; ama bazıları var ki... Onlardan size bahsedeyim ve o kuralların saçma olup olmadığına beraber karar verelim: 1/ üniformaları okulun anlaşığı firma dışından temin edememek(anne ya da baba terziye ve çocuğuna okul kıyafetlerini daha ucuza yapmak istiyorsa? Ya da başka bir yerde daha ucuzu varsa ne olacak?) 2/ tırnaklara oje sürmek 3/ erkeklerin saç veyahut barbet uzatması... Bu liste uzar gider. Disiplin açısından gerekli olduğu söylenen bazı kurallar bunlar. Benim sorunum bu saçma kurallarına gereğinden fazla önem verilmesi. Bir disiplin kuralına uymadığınızda ne mi olur? Şu olur: öğrencinin velisi okula çağırılır, gerekli uyarılardan sonra; öğrenci, veli tarafından disiplin kurallarına uygun bir şekilde sokulup, okula geri getirilir. Bunun olması öğrencinin ya eve gitmesiyle, ya kuaföre/berbere gitmesiyle ya da okulun anlaşığı firmaya gidip üniforma almasıyla gerçekleşir. Bu da öğrencinin sınıftan alıkoyulması demektir. İşte burada su götürmez bir çelişki vardır: eğitimin sağlıklı işlemesi için var olan disiplin kuralları, eğitimin işlemesini engelliyor. Tabii ders yapmak istemeyen öğrenciler bu olayı bahane edip okuldan kaçmanın da bir yolunu bulmuş oluyor.

Disiplin kuralları sadece dış görünüşle alakalı değildir. Saygısızlık etmek, okul malına zarar vermemek gibi bazı gerekli disiplin kuralları da mevcuttur. Tüm bu disiplin kurallarının varlığı, aslında olmayan; ama varmış kabul edilen kurallar doğurdu. Bu kuralları eğitim hayatımızın ilk dönemlerinde kabul etmiştik. Mesela öğretmene siz diye hitap etmek. Böyle hitap edilen bir kişiye saygı duyuyormuşsunuz izlenimini verebilir; ama ben "sen" dediğim babama ya da arkadaşıma daha fazla saygı duyuyordum. Ve ben öğretmenimi kendime yakın hissedip "sen" dersem bu disiplin suçu olabilir. Aslında var olmayan kurallardan biri de ihtiyaçlarımızı karşılamak için izin almaktır. Mesela tualete gitmek istiyorsanız izin almak zorundasınız, eğer izin yoksa ders arasını ya da tenefüsü beklemek zorundasınız. Eğer izin almadan sınıftan çıkarsanız disiplin suçu işlemiş olabilirsiniz. Halbuki ihtiyaç karşılamak en doğal hakkımız olmalıdır. Bu suçları işlediğinizde ise eğer;-gerekli uyarıları da almışsanız- yine bir hata yaptığınızda disiplin kuruluna sevk edilirsiniz. Ne yazık ki disiplin kurulunda hiç öğrenci yoktur. Disiplin kurulu kadar berbat bir yer olamaz bence. Bir sürü öğretmen sizi yargılamak için toplanmıştır. Alacağınız ceza hayatınız boyunca sizinle gelir. V e okul hayatınızın geri kalanını mimlenmiş olarak geçirmek zorundasınız.

Bazı gereksiz disiplin kuralları yüzünden, okuldayken kendimi baskı altında hissediyorum. Hergün neden okula 10 dakika geç geldiğimi anlatmak zorundayım. Tabii ki sınıfa girmek için gerekli kişilerden izin kağıdı almak için bazen yalvarmak bile zorundayım. En sağlıklı eğitim özgür ortamda sağlanır; bazı saçma kurallar koyup öğrenciyi kontrol altına almakla eğitim sağlıklı olamaz. Öğrenciler kıyafetleri yüzünden hem derse giremezler, hem de psikolojik şiddete maruz kalırlar. Hatta okul müdürüyle kimse karşılaşmak istemez. Onu görünce yolunu değiştirir; çünkü kurallara uygun bir öğrenci bulunamaz. Birisinin ya kıyafeti yoktur, ya saç uzamıştır, ya gömleği dışardadır, ya müdürün kriterlerine göre eteği kısadır vb.Bu disiplin kuralları yüzünden öğretmen öğrenci üstünde bir üstünlük kuruyor. Öğrenciler öğretmenlerden korkuyor. Öğretmenler müdürden korkuyor. Müdür eğitim bakanlığından korkuyor. Mantıksal bir yanılgıdan muzdaribiz. Baskıyla yapılan yapılan eğitim gönüllü olamaz. Eğitimin gönüllü olmamasının bir nedeni eğitimin zorunlu olmasıyla alakalı. Toplumumuzda herkes lise mezunu olmalıdır mentalitesi vardır. Hatta artık seviye üniversite mezununa çıkmıştır. Bu tamamıyla yanlıştır. Bence ilkokul ya da ortaokuldan sonra karar öğrenciye

birakılmalıdır. Öğrenci sırf disiplin kurallarına uymak istemediği için okulu bırakabilir ya da bir çok nedenden dolayı okulu bırakmak isteyebilir. İki kişiyi ele alalım birisi çok şık bir ofiste çalışan diğeri inşaatta çalışan "beyefendi"; yse ilkoluk mezunu tta çalışan "beyefendi"; yazık ki şık ofiste çalışan "ye gösterilen saygı çalışandan daha fazladır. eğitim zorunlu asıyla ve toplumda varolan yanlış mentaliyle ilgilidir. Bir de eğitim sisteminin şekilci anlayışla işlemesiyle alakalıdır. Şekile o kadar çok önem veriyorlar ki ister istemez şekilci mantıkla düşünmeye başlıyoruz. Kıyavat takmayan öğrenci kötü öğrencidir, kıyavat takan öğrenci iyi öğrencidir.

Kısa etek giymekle, su içmek için izin almakla disiplinin sağlanamayacağını, bunun sadece öğrencileri baslı altına aldığını ve tahrik ettiğini düşünüyorum. Birine yapma dersin ve o ergenlik çağındaki bir liseliye yapma denilen şeyin tersini yapmak için, elinden geleni ardına koymaz. Özgür ortamda eğitim yapılması, öğrencilere gereksiz baskı yapılmaması, öğrencilerin okuldan soğutulmaması için disiplin kurallarının yeniden gözden geçirilmesi gerekiyor. Bu gözden geçirmeyi tabii ki eğitim bakanlığı değil; öğrenciler ve öğretmenler birlikte yapmalıdır. Eğitimin öznelere masa başında oturan eğitim bakanı değil, öğretmenler ve öğrencilerdir.☒







# Ağırdağ, Kömürcü, Kırnı, Bilelle, Fota

Besim Baysal  
baysalbesim@yahoo.com

Bastığımız kendi topraklarımızdır. Eğer üzerinde yükseliyorsak kendi topraklarımızın üzerinde yükseliyoruz. Bu topraklarda dedelerimiz ve onların da dedeleri yapamırlar ki kendimizi daha derin köklere sahip hissediyoruz. Bu topraklarda kökleniyoruz ve yüzyıllardır devam ediyoruz yapamaya. Biz toprağımız suvarmaya devam edersek toprağımız da bizi suvarmaya devam edecek.

Yapduğumuz ada yüzyıllardır evsahipliği yapmış biz Kıbrıslı Türklere, Kıbrıslı Elenlere, Kıbrıslı Maronilere, Latinlere ve Ermenilere... Birlikte yapamayız zor saymamız Kıbrıs Halkları. Ancak tarih yüzyılları bulan birlikteliğimize sahip çıkamayıpımıza da tanık olmuştuk. Bu topraklar ayrılıklarımız ayrılık yapmış, varoluşumuzu da birlikteliğimize bağlamış. Bugünden tezi olmadan birlikte yapmanın kopullarını sağlamalı, kipiliğimizi Kıbrıslıyığımız teslim etmeden kültürlerimize sahip çıkmalıyız. Gelecek nesillere savaş ve ölümlerden uzak, kendi topraklarına sahip çıkan halklardan oluşan yüredici kocaman bir ülke bırakmalıyız.

Bu sayıda bahsi geçen Kıbrıs köylerinde yapam; yıllardır Kıbrıslı Türklerin Kıbrıslı Elenler ile içiçe yapamadıkları, yanyana yapayarak var oldukları köyler.

Yine de 1960 nüfus sayımına göre Ağırdağ'da 377 Kıbrıslı Türk nüfusa karşılık yok varsayamayacağımız 1 Kıbrıslı Elen ve 4 de İngiliz yapıyor. Kömürcü'de 63 Kıbrıslı Türk'e karşılık 1 Kıbrıslı Ermeni var. O yıllarda Bilelle'de 104 Kıbrıslı Türk, Kırnı'da 277, Fota'da ise 418 Kıbrıslı Türk yapıyor. Bu köylerimizin etrafında daha sonra üzerinde duracağımız Kıbrıslı Elenlerin daha yoğun yapıldığı, Ayermola, Siskilip, Ağirdacı ve Larnaka dış Lاپityu isimli köyler yer almaktadır. Anlaşılan odur

ki daha 1940'larda Lefkoşa'ya yakın olması ile milliyetçiliğın etkisi altına girmelerinden dolayı bu köylerde 1960'a kadar bir ayrılık gerçekleştirilerek içiçe ve karma bir yapıdan vazgeçilmiştir.

Bu köylerde örgütlenen TMT, 1963-74 arası yıllarca, Lefkoşa-Girne yolunu ve Girne Boğazını kontrolünde tutmuştur. 1974 Türkiye'nin Kıbrıs çıkartmasında da stratejik olan bu bölgenin köyleri ve köylüleri Türkiye askeri ile de iletimsizlikten dolayı çatışmalar yapmıştı.

1958'lerde Beşparmak Dağlarının yamaçlarındaki bu köylerimize de TC'den atama kişiler uğramış uygun bulmadıkları köy isimlerini teker teker değiştirmişlerdir. Bilelle bir anda Göçeri yapılmıştır. Bilelleliler köylerinin yerlileridir herhangi bir yerden göç etmemişlerdir. Kırnı, Pınarbaşı yapılmıştır. Fakat bu ülkenin en sıkı milliyetçilerinden aynı zamanda ipadamı kipiliği ön planda olan bir zat bile bu isim değışikliğini kabul etmediğini birkerinin adını Kırnı koyarak ifadelendirmiştir. Kırnının 1974'ten sonra pınarı kuruduğu veya kurutulduğu için motorla su devridaimi yapılmaktadır. Böyle çelikpiller yumağı Kıbrıs'ın kuzeyi. Fota bildiğimiz kadarıyla binlerce yıldır kullanılan ismidir Fota köyünün ancak 1958'lerden o da nasibini alır ve tabelalara Dağyolu yazılır. Ağırdağ ve Kömürcü köylerinin isimleri ise "görülen lüzum üzerine" uygun bulunmuştur. Bir konu da adanın ikiye bölünmesi sonrası kuzeyde kalan bir köy ile güneyde epeyinde diyebileceğimiz bir başka köy arasında yapacağımız bir karşılaştırma. Tabii nüfus



**1958'lerde Beşparmak Dağları'nın yamaçlarındaki bu köylerimize de TC'den atama kişiler uğramış uygun bulmadıkları köy isimlerini teker teker değiştirmişlerdir. Bilelle bir anda Göçeri yapılmıştır. Bilelleliler köylerinin yerlileridir herhangi bir yerden göç etmemişlerdir.**

bakımından karşılaştırmamız kuzeydeki köyden kente göçü (güneyde de vardır) ve en önemlisi yurtdışına kaçıp ortaya çıkarı diye düşünürüz. Yapacağımız bu ilk karşılaştırma Lefkoşa merkeze ortalama bir araba ile 15-20 dakika'da varabilen Fota ile güneyde kalan ve Lefkoşa merkeze 25-30 dakika mesafedeki Argatez (Ergates) köyü. Her iki köy de 1974 göçmenlerine ev sahipliği yapmamıştır. Ayrıca bu köyler yurtdışından da belirgin bir şekilde göç almayan köylerdir. Bölgeleri itibarıyla da sağlıklı bir karşılaştırma olacaktır: Girne ilçesi köyü olan Fota, Lefkoşa'ya güneyde kalan Lefkoşa ilçesi köyü Argates (Ergates)'den daha yakındır. Argatez'in nüfusu 1960 itibarıyla 637'dir. Fota'nın nüfusu ise yukarıda belirtildiği gibi 418 olarak kayıtlara geçmiştir. Ancak Fota, 1996 itibarıyla 506 kişilik bir nüfusa sahipken Argatez'in 1992 nüfusu 1418 olarak biliniyor. Fota'nın nüfusu diğer kuzey köylerinin aksine yaklaşık %20 oranında artmıştır. Fakat yine de nüfusu %100'ün üzerinde artan Argatez'den çok çok gerilerde bir nüfus artışına sahip olduğu görülüyor. Bu çalışmamız Kıbrıs'ın kuzeyindeki nüfus artışını karşılaştırsak kuzeydeki nüfus artışını yapay ve tek bir ülkeden taşınma olduğunu istatistik olarak göreceğiz. Böylece basının ve egemenlerin kullandığını aksine asimilasyon söylemlerinin haklı söylemler olduğunu anlayacağız. ☒

## Kuzey Köyleri İsim Listesi 5

Lefkoşa-Omorfo (Güzelyurt)  
Bölgesi Kıbrıslı Elen Köyleri

Tabela Adı (1958'den sonra)	Kıbrıslı Türklere Göre	Harita Adı
Aydınköy	Prastyo	Prastio
Bademliköy	Lutro	Loutros
Bostancı	Zotyia	Pano ve Kato Zodia
Gayretköy	Avlona	Avlona
Güneşköy	Nikita	Nikitas
Kumköy	Sıryanohor	Syriankhori
Mevlevi	Kira	Kyra
Ömerli	Galini	Galini
Serhatköy	Filya	Philia
Pahinler	Masari	Masari
İrinköy	Varişa	Varisha
Yedidalga	Kambo Deresi	Potamos tou Kambou
Yuvacı	Hirisilyu	Khrysilou
Zümrütköy	Katakopya	Katokopia



# Kara Panterler

Ali Bahin  
aliossemeon@hotmail.com

**"Siyah ve beyaz, hepimiz aynı hastalıktan müstaribiz, ölümcül derecede hastayız. Ama ölmeyen önce nasıl yaşayacağız? Ben umut ve onurla derim; eğer bunun sonucu erken ölümse, o ölüm gerici intiharın asla sahip olamayacağı bir anlama sahiptir. Bu, insanın kendisine saygısının bedelidir.**

**"Devrimci intihar benim ve yoldaşlarımızın ölümü arzuladığımız anlamına gelmez; gerçekte tam tersidir. Umut ve insanlık onuruyla yaşamak için içimizde öyle güçlü bir istek var ki, onlar olmadan var olmamız mümkün değil. Gerici güçler bizi ölüm pahasına da onlara karşı çıkmalıyız. Bizi sopayla kovalamak zorunda kalsınlar..."**  
**Huey P. Newton**  
**(Kara Panterler Partisi kurucusu ve lideri)**



Bir toplum düpünün ki ten rengi yüzünden beyaz tenli insanlarla aynı tuvaleti kullanıyor, aynı yerde yemek yemiyor aynı kiliseye bile gidemiyor. Hatta yasada haklı olduğu halde oy kullanmak için kayıt yaptırmak istediği zaman biddete ve tutuklanmalara maruz kalıyor. Bu toplum siyah ırkın ta kendisidir. Adları birçok kere de olsa (Afrikalı Zenci, Renkli, Afro-Amerikan, Afrikan-Amerikan, çepitli ülkelerde daha farklı da hitap edilmeyen siyahılara. Bunlar daha çok ABD'de kullanılan söylemlerdir.) gördükleri muamele hep aynı olmuştur.

Özellikle 1950'lerde siyahi hareket örgütlü mücadele vermeye başlamıştır. Siyahi bir kadına otobüste hakaret edilmesi üzerine 381 gün süren bir otobüs boykotu yapılmıştır. Bu boykotun öncülüğünü yapan Martin Luther King Amerika'daki siyahi hareketin sembol olmuş iki isminden biridir. "Medeni Haklar Hareketini" başlatmıştır. Amerika'daki siyahilerin yurttaşlık haklarından faydalanabilmesi için bir mücadele yürütüyordu. Ancak King'in mücadele anlayış pasifist direnişti. Yani barışçı yollarla, ezenlerin yasaları çerçevesinde bir mücadele anlayışı. Bir diğer sembol isimse Malcolm X'dir. Malcolm Little olan ismini Harlem'de Malcolm X olarak değiştirmişti. Yeni soyadı olan X onun Afrikalı olan atalarının kendisi başta olmak üzere artık kimse tarafından bilinmediğinin ifadesiydi. Malcolm X yurttaşlık haklarından çok daha büyük bir hedef olan Amerika topraklarında

başlımsız bir siyahi ülke için mücadele veriyordu. Çünkü Amerikadaki siyahiler buraya bir işgal ile gelmemiş aksine ülkelerinden kopartılarak köle olarak getirilmişlerdi ve böyle olmasına rağmen hala bir köle gibi ikinci sınıf insan muamelesi görüyorlardı. Ulusların kendi kaderini tayin hakkını kullanarak başlımsızlık istiyordu. Ancak Malcolm X 1965'de bir konuşması sırasında, Martin Luther King'de 1968'de kaldığı otelin balkonunda vurularak öldürüldü. İşte "Kara Panterler Partisi" Malcolm X'in bu başlımsızlık anlayışını benimseyerek Huey P. Newton ve Bobby Seale isimli iki siyahi gencin önderliğinde 15 Ekim 1966 tarihinde kuruldu. İlk adı "Öz Savunma Çin Kara Panterler Partisi" iken daha sonra sadece "Kara Panterler Partisi" olarak değiştirildi. Kasım 1966'da

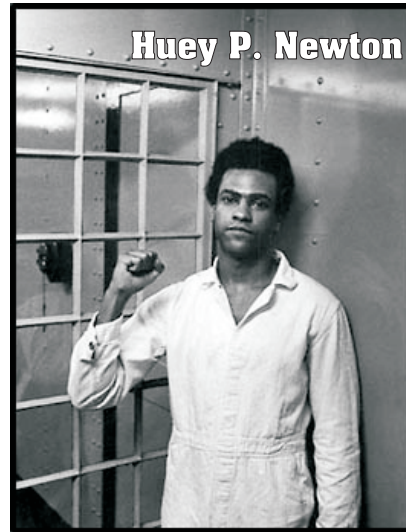
10 maddelik program açıkladılar. Program şöyleydi: 1-Özgürlük istiyoruz. Siyah topluluğun kaderini tayin edecek güce sahip olmak istiyoruz. 2-Halkımız için tam istihdam istiyoruz. 3-Kapitalistlerin Siyah Topluluğumuzu soymalarına son verilmesini istiyoruz. 4-İnsanların yaşamaları için uygun, düzgün evler istiyoruz. 5-Halkımız için bu çürümüş Amerikan toplumunun gerçek yüzünü gösterecek bir eğitim istiyoruz. Biz gerçek tarihimizi ve günümüz toplumundaki rolümüzü öğretecek bir eğitim istiyoruz. 6-Bütün siyah erkeklerin askerlikten muaf tutulmasını istiyoruz. 7-Siyah insanların kurban edildiği POLİS VAHPETİ ve CAYAYETLERİN derhal sona erdirilmesini istiyoruz. 8- Federal, eyalet, ilçe ve kent cezaevlerinde tutulan bütün siyah insanlar için özgürlük istiyoruz. 9-Mahkemeye çıkarılan bütün siyahların, ABD Anayasasında belirtildiği üzere, ait oldukları siyah topluluktan oluşacak bir jüri tarafından yargılanmalarını istiyoruz. 10- Toprak, ekme, mesken, giyecek, adalet ve barış istiyoruz. Ve başka siyasal hedef olarak Birleşmiş Milletler nezaretinde bir plebisit (referandum) yapılmasını istemekteyiz. Bu plebisit, siyah halkın milli kaderlerini tayin etmelerini tespit etmek için siyah topluluğu içinde ve sadece siyahların katılımıyla gerçekleştirilmelidir."

O günün zamanında tüm dünyada özgürlük rüzgarları eserken ilk başta bir avuç insan olan Panterler dört yıl içinde binlerce üyesi olan ve artık ABD hükümetini korkutmaya başlayan bir parti haline gelmişti. Panterler bir anda bütün siyah ırkın isyan bayrağı olmuştur. Öyle ki Panterler siyah çeteler arasındaki savaşları bile bitirip onların bu mücadeleye katılmayı En başta sadece siyah milliyetçiliği yapan kipler parti içinde Marksist ideoloji ile harmanlanınca, Panterler ABD'deki Kızılderililer, Latinler, Asyalılar arasında da sahiplenilir hale geldi. Parti Vietnam Savaşında savaşta gönderilmek istenen siyahlara "ABD sizin ülkeniz değil, ABD için savaşmayın" çağrısında bulundu. Vietnam'a yardım için adam yollamayı bile teklif etti. Daha sonra İsrail'e karşı savaşan EL-FETİH'e de destek verdi. Bu örnekler Kara Panterlerin salt ırksal bir mücadeleden çok daha fazlası olduğunu göstermektedir. Bu tek kelimeyle enternasyonalizmdir. Bu Panterleri tüm dünyada daha fazla bilinen ve sevilen bir örgüt haline getirdi. Panterler ciddi bir güç olunca Luther King'in ve Malcolm X'in katilleri(FBI) yine harekete geçti. 14 yönetim kadrosu öldürülen ve yüzlerce militanı hapse atılan Panterler güç kaybetmeye başladı.

Ardından devletin uyuşturucu taktiği geldi. Devlet siyahların yapıldığı bölgelerde uyuşturucuyu salgın haline getirip kitleleri etkisizleştirdi. Ayrıca bundan kazandığı para da cabası. Çok fazla saldırgan maruz kalıp güç kaybeden Panterler bir daha eski gücüne kavuşamadı.

Bu günlerde ABD'deki yaklaşan seçimlerde siyahi aday Obama'nın kazanma ihtimali hayli yüksek. Eğer bu gerçekleşir ve bunu bir siyahi zafer olarak nitelersek yanlış olur. Panterlerin mücadelesi ezenin ten renginin de değişmesi için değil ezilmenin son bulması içindir. Değişim renkle değil, zihniyetle olmalıdır ve olacaktır.

(Kaynak: Biz Özgürlük İstiyoruz, Mumia Ebu Cemal, Agora Yayınları) 8



- 1 Ekim 1949: Çin Halk Cumhuriyeti kuruldu.  
4 Ekim: Dünya Hayvan Hakları Günü  
5 Ekim: Dünya Öğretmenler Günü  
9 Ekim 1971: Deniz Gezmiş ve 17 arkadaşına mahkum edildi.  
10 Ekim 1969: Fikir Kulüpleri Federasyonu (FKF) adını değiştirdi ve DEV-GENÇ adını aldı.  
20 Ekim 1935: Çin'de Uzun Yürüyüş sona erdi. Mao önderliğindeki Öncü Ordu Yanan'a girdi.  
22 Ekim 1964: Jean Paul Sartre, Nobel Ödülü'nü reddetti.  
24 Ekim 1956: Nasr, Süveyş Kanalı Ortaklığına millileştirme kararı aldı.  
25 Ekim 1966: ABD'de Kara Panterler Partisi kuruldu.  
Kasım 1946: Romanya'da Ulusal Demokratik Cephe iktidara geldi.  
1 Kasım 1952: ABD ilk hidrojen bombasını patlattı.  
1 Kasım 1956: Macaristan Varşova Paktı'ndan çıktı, tarafsızlığını ilan etti.  
4 Kasım 1956: Sovyetler Birliği Macaristan'ı işgal etti.  
6 Kasım 1981: Üniversiteleri kışlaya çeviren YÖK kanunu yürürlüğe girdi.  
7 Kasım 1917: Ekim Devrimi başladı.  
9 Kasım 1989: Soğuk Savaş bitiren olay kabul edilen Berlin Duvarı yıkıldı.  
10 Kasım 1965: Çin'de "Kültür Devrimi" başladı.  
14 Kasım 1956: Orhan Veli Kanık Ankara'da Belediye'nin açtığı bir çukura düşmesi sonucu hayatını kaybetti.  
15 Kasım 1934: Mao önderliğindeki 100 bin kişilik birlik tarihteki en büyük askeri manevra olan "Uzun Yürüyüş"ü yaptı.  
17 Kasım 1973: Yunanistan'da Politeknik Direnişi başladı.  
23 Kasım 1170 (MÖ): Tarihi kayıtlara geçen ilk grev. Mısır'da piramit inşaatçıları iş bıraktı.  
29 Kasım 1945: Yugoslavya'da Monarşi kaldırıldı ve ülkenin adı "Yugoslavya Federal Sosyalist Cumhuriyeti" olarak değiştirildi.  
29 Kasım 1947: BM, Filistin toprakları üzerinde biri Arap öteki ise Yahudi olmak üzere iki devlet oluşturulmasını öngören taksim kararını aldı.  
29 Kasım 1971: THKP-C lideri Mahir Çayan ve arkadaşları askeri cezaevinden firar ettiler.  
29 Kasım 1973: Yunanistan'da darbeyi başlatan Papadopoulos yeni bir askeri darbeye devrildi.  
Aralık 1914: Almanya parlamentosunda 1. Paylaşım Savaşı bütçesi için yapılan oylamada yalnız Karl Liebknecht "hayır" oyu verdi.  
2 Aralık 1956: Küba'da aralarında Fidel Castro ve Che'nin de bulunduğu gerilla birliklerinin Granma çıkarması.  
7 Aralık 1941: Japonya Pearl Harbour'da ABD donanmasına saldırı düzenledi. ABD 2. Paylaşım Savaşı'na resmen girdi.  
8 Aralık 1987: Filistinliler intifada hareketini başlattı.  
10 Aralık: Dünya İnsan Hakları Günü  
13 Aralık 1980: 17 yapıdaki Erdal Eren yapı büyüterek idam edildi.  
17 Aralık 1965: Türkiye Fikir Kulüpleri Federasyonu kuruldu.  
24 Aralık 1979: Kızıl Rudi öldü  
27 Aralık 1979: SSCB Afganistan'ı işgal etti.  
30 Aralık 1947: Romanya'da Halk Cumhuriyeti ilan edildi.



# “Bağımsız” Türk Devleti

Münür Rahvancıoğlu  
munurrahvancioglu@yahoo.com

15 Kasım 1983 tarihi Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin kurucu meclis tarafından oy birliği ile ilan edildiği tarihtir. KKTC'nin ilanı çok boyutlu olarak tartışılması gereken derin bir olgudur. Ancak biz bu yazımızda en temel tartışma başlıklarını kısaca irdeleyeceğiz.

1970'li yıllar gerek dünyada ve Türkiye'de gerekse de Kıbrıs'ın kuzeyinde solun hızla kitleselleştiği yıllardı. 1990 yılında SSCB'nin çökmesi dünya soluna, 12 Eylül 1980 açık faşizmi Türkiye soluna nasıl olumsuz etkilerde bulunmuşsa, 15 Kasım KKTC'nin ilanı da Kıbrıs Türk solunu o şekilde etkilemiştir. Kıyasıya KKTC'nin ilanı 12 Eylül'ün Kıbrıs'a yansımalarıdır.

Yükselen sol muhalefet karşısında Kıbrıs'ta “bağımsız” bir Türk devleti kurulması tartışmaları 1970'li yılların sonunda gündeme gelir. Bağımsızlık olmak üzere sağ-milliyetçi odakların “bağımsızlık” konusunu gündeme getirmekteki amaçları, self-determinasyon tartışmaları ile yükselişte olan solu bölmek/durdurmak ve 1974 ile ilk adımı atılan adanın bölünmesi sürecini derinleştirmektir. Bilindiği gibi Acheson Planı ile yasal olarak taksim edilmeye çalışılan ada, 1974 yılında fiili olarak bölünmüştü. Öte 15 Kasım'da yapılan ise bu bölünmüşlüğü derinleştirilmesi sırasında sola da bir darbe vurmak olmuştur. Kıbrıs'ın yarısını emperyalizm adına egemenliği altında bulunduran TC'nin gölgesi altında bir bağımsızlık, zaten mümkün değildi. Bütün politikaları siyasal, ekonomik ve askeri olarak TC'ye bağlanmaya endekslendi. Denktaş ve çevresi de bunu biliyordu. Onların istediği de zaten gerçek bir bağımsızlık değil sözde bir bağımsızlıktı.

Kıbrıs Türk solu daha emekleme aşamasında karşısına çıkan self-determinasyon sürecini geçememiş ve zeki bir politikacı olan Denktaş'a her anlamda mağlup olmuştur. Kıbrıs Türk solunun bugün bile tartışılmasını kendi içinde tamamlamayı ulusal sorun, KKTC'nin ilanı sürecinde ciddi bir bölünmeye neden olmuştur. Kıbrıs Türk halkının varlığını kabul etmeyen ve Kıbrıslıyı savunusu içerisinde olan AKEL kuyrukçusu kesimlere göre “Kıbrıs Türk halkı diye bir olgu” var olmadığından bağımsızlık ilanı karşı karşıya kaldı. CTP bu görüşün ana savunucusu durumundaydı. Sabahattin Yılmaz gibi düpünen bir kaç kibinin istifasıyla CTP içinde pek tartışma olmamıştır. 1981 yılında gerçekleştirilen seçimlerden birinci parti olarak çıkan TKP ise bu konuda tam bir kargaşa içine düştü. TKP'nin 1970'li yılların sonunda sahip olduğu “Bağımsız” Türk Devleti'ne Hayır! siyaseti 1980'li yılların başında ciddi bir bölünmeye dönüştü. Partinin neredeyse yarısını oluşturan sağ sosyal demokratlar “Kıbrıs Türkleri” olarak bağımsızlık ilan etme hakkına sahip olduğunu ve bağımsızlığın desteklenmesi gerektiğini dillendirmeye başladılar. Bu sağ çevreler dışında TKP içindeki sol sosyal demokratlardan da “bağımsızlık” ilanı destek veren kesimler türedi.

1983 yılında, hızla KKTC'nin ilanı doğru ilerleyen süreçte Arif Hasan Tahsin: “20. asırda toprak, dil, dini ve yönetimi ayrı bir ulusa 'bağımsızlık' ister misiniz” diye sorulması bile ayıptır(1)” derken, Çalyan Halkın Partisi adına Ahmet Karaman: “Kıbrıs Türk halkına kendi bağımsız devletine kavuşma hakkını içten ya da dıştan kimsenin çok görmeye hakkı yoktur(2)” şeklinde açıklamalar yapmaktaydı. Bu arada Lefkoşa Belediye Başkanlığı ve sağ sosyal demokratların lideri Mustafa Akıncı “Kıbrıs Rum Yönetiminin, iki halkın ortaklığına dayanan federal çözüme yanaşmaması halinde 'Kuzey Kıbrıs Cumhuriyeti' ilan edilmelidir(3)” diyerek sol içindeki

ablukanın sözcülüğünü üstleniyordu. Ne yazık ki, ulusal sorun konusunda ne o günlerde ne de daha sonra ciddi, bilimsel ve sağlıklı bir tartışma yapılamamıştır.

KKTC'nin ilanına yönelik olarak; baskı, terör, tehdit, şantaj, rüvet gibi yöntemlerin hemen hepsi kullanılırken, tüm kampanyanın doruk noktası 14 Kasım 1983 gecesi yaşanır: O gece Kıbrıs Türk Federe Devleti'nin tüm milletvekilleri Denktaş'ın sarayına yemekte davet edilir ve bağımsızlık telefon olmak üzere adanın dış dünya ile bütün bağlantıları kesilir. Açık faşizm kokan bu atmosferde Denktaş sözü alır ve “Yarın cumhuriyet ilan edilecektir. Cumhuriyet ilan edilecek ve cumhuriyetin organları oluşturulacaktır...”

Cumhuriyet ilanına isteyen evet diyecek isteyen karşı çıkacaktır. Gayet tabiidir ki cumhuriyete karşı çıkanlar cumhuriyet organlarında belki de yer alamayacaklardır...(4) der. Denktaş'ın bu açık restini göstermeye parlamentocu ve sokaktan kopuk liderlikler geri adım atarken, bundan sonra her ciddi restleşmede de geri adım atacaklarının sinyalini vermiş olurlar. CTP bağımsızlık üzere KKTC'nin ilanına çepitli sebeplerle karşı çıkan çepitli kesimler, 15 Kasım sabahı birliği ile KKTC'nin ilanına imza atarlar. Böylece KKTC ilan edilmiş, adanın taksimi yolunda bir adım daha başarıyla atılmış olur. KKTC'nin bir bağımsızlık değil Türkiye'ye daha da bağlanmak demek olduğunu ise tarih göstermiştir.

Halkların varlığı “halkların kendi kaderini tayin hakkı”nda gündeme getirir. Ancak “kendi kaderini tayin” illa ve her seferinde “ayrılık” yönünde kullanılır, kullanılmaktadır, kullanılabilir demek değildir. Aksine halklar kaderlerini tayin ederken birlik, birleşme, tek bir ulus olma yolunda da karar alabilir. Bunun olması için ise halklar arası güven kurulması ön şarttır. Lenin'in formülasyonunun basit şekli ile “büyük halkın devrimcileri küçük halkın ayrılık hakkını küçük halkın devrimcileri de birleştirmek gerekliliğini savunmalıdır.” Bir tarafın görevini yerine getirmemesi elbette güven sorunu yaratır ancak diğer tarafın görevini yerine getirmeme mazereti olamaz. Bu bilimsel olgudan, Kıbrıs Türk halkının varlığını inkar ederek veya “Kıbrıs Türk halkı bir halktır ancak self-determinasyon hakkı yoktur” diyerek kurtulmak mümkün değildir.

Biz devrimciler, her halk gibi Kıbrıs Türk halkının da kendi kaderini tayin hakkı olduğunu kabul ediyoruz. Ancak her fırsatta halkımıza bu hakkını, Kıbrıslı Elenler ile birlikte ve emperyalizme karşı kullanmasıyla gerçek bağımsızlıkta ulaşılabileceğini hatırlatmak bizim görevimizdir. Meclis'te ve halktan kopuk olarak gerçekleştirilen KKTC'nin ilanı gerçek bir self-determinasyon değildi. Ancak öyle bile olsaydı, tarihte bir halkın kendi kaderini sadece bir kez tayin edebileceğine dair herhangi bir yasa olduğu iddia edilemeyeceğinden, bizim gerçekten bağımsız ve halkları kardeş bir birleşik Kıbrıs için mücadelemizi engellemezdi. ☐

1- SÖZ Emekçi Halkındır, Yazarlar Birliği Bağımsız Devlet Yanı Konusunda Açık Oturum Düzenledi, 30 Mayıs 1983

2- SÖZ Emekçi Halkındır, ÇHP Adına Yayınlanıyor Basın Bildirisinde Ahmet Karaman, 16 Haziran 1983

3- SÖZ Emekçi Halkındır, Lefkoşa Belediye Başkanlığı M. Akıncı, 16 Haziran 1983

4- Dizleri Titreyenler, Fuat Veziroğlu, 1985, sayfa 45

**Ekim 1947:** Kıbrıs Türk Yırcı Birlikleri Kurumu'nun aylık dergisi “YİÇİNİN YOLU” PAPMAZ yayınlanır. Dergi kurum içindeki milliyetçi çevrelerce hoş karşılanmayacak ve sadece iki sayı yayınlanacaktır.

**Ekim 1988:** Kıbrıs Devrimci Yüksek Öğrenim Gençliği (KDYÖG) yayın organı “Somut”un ilk sayısını yayınlanır.

**Ekim 1994:** DAÜ ÖTK seçimleri öğrenciler tarafından boykot edilir. Boykotun temel talebi “Özerk-Demokratik-Parasız-Bilimsel Üniversite'dir” seçimlere katılım %20 civarında gerçekleşir.

**Ekim 1998:** “Seselim” dergisinin 6. ve son sayısını yayınlanır. 7. sayı hazırlanmış halde AVRUPA gazetesini ele geçiren oportunist anlayış tarafından yayından kaldırıldığına, devrimci gençlik gazeteden ayrılır.

**15 Ekim 1990:** Kıbrıs Türk Halk Hareketi adlı örgüt CTP ve Özgürlük'e bombalı saldırıda bulunur.

**20 Ekim 1950:** Makarios Kıbrıs Elen Ortodoks Kilisesi'ne başpiskopos seçildi.

**20 Ekim 1973:** Tıp-Ş kuruldu.

**27 Ekim 1957:** Denktaş İngiliz Sömürge Savcılığından Kıbrıs Türk Kurumları Federasyonu Başkanylığına getirilir. 47 yıllık hanedanlık başlar.

**30 Ekim 1989:** Yeni Kıbrıs Partisi kuruldu.

**Kasım 1985:** Değirmenlik Sanat Derneği (Des-Der) kuruldu.

**Kasım 1990:** KDYÖG yayın organı Somut'un son sayısını yayınlanır.

**14 Kasım 1956:** KTAMS kuruldu.

**15 Kasım 1983:** KKTC ilan edildi.

**22 Kasım 1978:** Kıbrıslı Türk Ercan Turgut Türkiye'de verdiği devrimci mücadele sırasında öldürüldü.

**22 Kasım 2005:** Özker Özgür öldü.

**29 Kasım 1957:** TMT'nin ilk bildirisini. Bu bildiri Kıbrıslı Türkler'e emirlerle itaat etmesi talimatı verildi.

**30 Kasım 1963:** Makarios KC anayasasına yönelik ünlü 13 maddelik deşiplik önerisini sundu.

**Aralık 1984:** Gönyeli Sanat Birliği (GÖSAB) Kuruldu

**Aralık 1997:** Bağımsız Gençlik Platformu yayını ÇATI'nın 6. ve son sayısını yayınlanır.

**7 Aralık 1977:** Kıbrıslı Türk Muharrem Özdemir Türkiye'de verdiği devrimci mücadele sırasında faşistler tarafından öldürüldü.

**14 Aralık 1955:** İngiliz Valisi Sir Harding, AKEL'i yasaklayan 13 maddelik deşiplik önerisini sundu.

**15 Aralık 1986:** Narenciye Kesim Ekipleri Birliği Lefkoşa'da bir yürüyüş gerçekleştirdi

**21 Aralık 1963:** Kıbrıs'ta iki halkın fiziki olarak ayrılmasına varacak çatışmalar başladı

**27 Aralık 1970:** CTP, Denktaş'a muhalif sağ bir parti olarak kuruldu.

**28 Aralık 1967:** Geçici Kıbrıs Türk Yönetimi kuruldu.

**30 Aralık 1976:** Dev-Ş kuruldu.



## kütüp-ha!-ne?

ben okudum, pek hazettim

## Eduardo Galeano

## Biz Hayır Diyoruz...

Eduardo Galeano, tarihin yetiştirdiği en önemli yazarlardan biridir. Latin Amerika'nın Kesik Damarları isimli kitabı 1970'lerden günümüze akan bir ırmak gibi yolumuzu aydınlatmaya devam ediyor. Yürüyen Kelimeler kitabında; kelimeler yürüdükçe ufuk çizgisini karpımıza alıp biz de yürümeye başlıyoruz. Zamanın Adımları, dünyanın mücadele günlüklerini tarihin tozlu sayfalarından önümüze çıkarıyor. Tersine Dünya Okulu; bütün hayatımızı "Tepetaklak" ediyor. Eğitim, yeniden başlıyor, bu kez tersten.

Biz Hayır Diyoruz, yazarın bugüne kadar yazmış olduğu makalelerin özenle seçilmiş olanlarından oluşuyor. Yazdığı yazılardan dolayı yıllarca ülkesinden uzakta yaşamak zorunda kalan bir yazarın sistemi kalbinden vuracak duygusal ve bir o kadar da sivri fikirleri mücadelemize sık tutuyor.

Eduardo Galeano; Che'nin Latin Amerika için verdiği mücadeleden etkilenmiş ve onun açtığı yolda ilerleyen bir mücadele insanıdır. Kaleminden bu mücadelenin beklenmesi ve büyümesi için kullanan bir yazardır. Ülkesi Uruguay'ı ve futbolu delicesine seven bir Latin Amerikalıdır. Kalem o kadar güçlüdür ki bugün tüm dünyanın hemen hemen tüm devrimcilerini etkisi altına almaktadır.

Besim Baysal  
baysalbesim@yahoo.com



## Ütopya ne işe yarar?

Ütopya önümüzde uzanan ufuk çizgisi gibidir. Siz ona doğru bir adım atarsınız, o sizden bir adım uzaklaşır. Siz ona doğru iki adım atarsınız, o sizden iki adım uzaklaşır.

İşte ütopya buna yarar, yürümeye...

Eduardo Galeano / Yürüyen Kelimeler



Eduardo'nun 1988 ortalarında Şili, Santiago'da "Şili Yaratıyor" günlerinin açılış konuşmasından: Biz hayır diyoruz ve hayır derken de evet diyoruz. Diktatörlüklere hayır, demokrasi

kıyısına girmiş diktatörlüklere hayır derken, gerçek bir demokrasi için mücadeleye evet diyoruz. Kimsenin ekmeğinin ve sözünün reddedilmeyeceği, Neruda'nın bir piiri yada Violenta'nın bir parkı kadar tehlikeli ve güzel olacak bir demokrasi için mücadeleye evet diyoruz. ...

Paranın özgürlüğüne hayır derken, insanların özgürlüğüne evet diyoruz. Yaralı, kötü davranılmı, Pili gibi bin kez düpmüş ve Pili gibi bin kez kalkmış özgürlüğe evet diyoruz.

Dünyayı bitimsiz bir kıyaya çeviren güçlülerin intihara varan egoizmine hayır derken, bize evrensel bir anlam katan, tüm o gardiyanlara rağmen bütün sınırlardan daha güçlü olan kardeşlik gücünü onaylayan insan dayanışmasına, bizi Pili müziği gibi sarıveren ve Pili parayı gibi kucaklayan o güce evet diyoruz.

Hayal kırıklığının hüznü cazibesine hayır derken, umuda evet diyoruz. Pili gibi aç, çılgın, abık ve maşuk umuda: Pili'nin çocukları gibi geceyi yırtarak gelen o isyankar umuda evet diyoruz.

Biz Hayır Diyoruz, Eduardo Galeano sayfa 195...



"Farklı ülkelerden geldik ve buradayız, Pablo Neruda'nın koca gölgesinin altında bir arada: Hayır diyen Pili halkına eplik etmek için buradayız.

Biz de hayır diyoruz.

Paranın ve ölümün övülmesine hayır diyoruz. En çok malı olanın en değerli olduğu, mallara ve insanlara fiyat biçen bir sisteme hayır diyoruz. Silahlara her dakika iki milyon dolar harcayan ve her dakika otuz çocuğu açlıktan yada iyileştirilebilir hastalıklardan öldüren bir dünyaya hayır diyoruz. Eşyaları korurken insanların yokeden nötron bombası çaldığımızın mükemmel bir

simgesi. Gecenin yıldızlarını askeri hedeflere çeviren katil sistem için insanoğlu bir üretim ve tüketim faktöründen, bir kullanıma aracından başka bir şey değil; zaman yalnızca ekonomik kaynak, bütün gezegen suyu son damlasına kadar emilecek bir rant kaynağı. Zenginliği çoğaltmak için yoksulluklar çoğaltıyor ve diğerlerinin yoksulluğunu çizginin dışında tutmak, bu çok azın zenginliğini gözetmek için silahlar kat kat artıyor: Bize ne yiyecek ne de sevecek bir şey veren, çoğunluğu yiyecek açlığına, çok daha fazla kıyiyi de kucaklama açlığına mahkum eden bu sisteme hayır diyoruz."

Eduardo Galeano





## MARKS'IN TARİFİ ÜZERİNE

Çok eskiden  
 Beykoz'da Kalkan balığı çıktığı yıllarda  
 Bir kış günü hava ayaz mı ayaz  
 Ödünç bir motorla üç arkadaş  
 Allah akıl fikir versin  
 Boğaz'da cevalana çıktık  
 Sırtımız pek titriyor yinede  
 Konyak şişesi yetişiyor imdada  
 Beykoz dalyanı oraya vardık  
 Nöbet kulesinde bir bekçi  
 Gömleği yırtık pırtık  
 Pantolonun sağ bacağı kopuk  
 Başu açık ayakları çıplak  
 Göğsüne Rodoplar'dan kopan katil bir yel çarpıyor  
 Bizimki kulenin tepesinde ayakta  
 Zincir sallıyor  
 Dedim ki arkadaşlara içimden doğarak  
 İşte size Marks'ın tarifi üzerine  
 Zincirinden başka kaybedecek bir şeyi olmayan adam

Can Yücel

## ZAMAN, MEKAN VE LİMAN

Sen orda beklerken  
 Ben burda beklerken  
 Sen buradayken  
 Ben buradayken  
 Sen orda  
 Ben buradayımdım

Biz bizi beklerken  
 Bazen heryerde  
 Bazen hiçbir yerde  
 Bizi bize anlatırdı  
 -bir azıtan bir durulan-  
 Bekleyişlerimiz

Heryer hiçbir yere  
 Hiçbiryer heryere karışınca  
 Heryerden taşar  
 Hiçbiryerden boşalamazdı  
 Çingiraklı suskunluğumuz

Biz zamanın kayığına oturmuş  
 Bize doğru kürek çekerken  
 Bekleyişlerimiz suskunluğumuzla yılan dansına tutulur  
 Ta ki özlemlerimiz karşiki limana demirleyene dek.

Hasan Yıkıcı

## HEP

Tam başlarken bitti bilip gittiler  
 Dostlukları, umutları silip gittiler.  
 Bana bakıp başka yerlerde  
 Başka şeyler vardır deyip gittiler  
 Özdemir Asaf



# Dünyanın En Zor Ama En Temel Sportu : Cimnastik

Cimnastik, adamızın kuzeyinde bugünlerde sıkça konuşulmaya başlanan bir spor dalı haline geldi. Bizler de bunu fırsat bilip Cimnastik Federasyonu'nun yolunu tuttuk ve Cimnastik Federasyonu Asbaşkanı Tümer Öztürk ve eğitmen Bilgin Diker ile bir görüşme yaptık.

**Mehmet Adaman**  
adamanmehmet@yahoo.com

**Argasdi: Cimnastik Federasyonu ve Cimnastik sporu hakkında bizlere biraz bilgi verebilir misiniz?**

**Tümer Öztürk:** Öncelikle bunu söylemem gerekir ki, özellikle bugünlerde basın bize ilgisi oldukça fazla. Basınının cimnastik sporuna olan bu ilgisinden dolayı oldukça mutluyuz çünkü bizler senelerdir bu camianın içerisindeyiz, yıllarca gazetelerde bu sporla ilgili bir haber çıkmıyordu hiç görmezdik. Ancak bugünlerde herhangi bir faaliyet olduğunda basın hemen ilgi gösteriyor. Televizyonlarda açkoturum konusu oluyor. Kıacası bu açıdan bir deşipim sözkonusu.

Bundan 5 yıl önce federasyon yönetiminin görevden alınması olayı patlak verdi. Ben de o yönetimin içerisindeydim. Aradan 3 sene geçtikten sonra tekrar yönetime geldik ama bulduğumuz durum, bıraktığımız durumdan çok farklıydı. Bizler bu görevi bıraktığımızda burada 500 civarında sporcu vardı. Bu abartılı söylenmiş bir sayı değildir. Bir çok grup vardı. Bizim yönetimde olmadığımız 3 sene boyunca federasyon herhangi bir faaliyette bulunmadı. Dış ülkelerle, özellikle de Türkiye ile olan ilişkiler koptu. Sonuç itibarıyla bu 3 senenin ardından bizim şu anki başkanımıza tekrardan görev verildi ve şu an da görevdeyiz. Bunu da söylemeden geçemeyeceğim.

Federasyonumuzla ilgili bütün bilgilere internet sitemiz aracılığıyla ulaşabilirsiniz. [www.kktccimnastikfederasyonu.com](http://www.kktccimnastikfederasyonu.com) adresinden cimnastik sporu ile ilgili çepitli haberlere de ulaşabilirsiniz mümkün. Cimnastik sporu aslında en temel spordur. Bütün spor dallarının temelidir diyebiliriz ama ülkemizde, özellikle de okullarda bu spora önem verilmiyor. Bütün okullarda beden eğitimi öğretmenlerinin cimnastik sporunu bir ders olarak vermeleri gerekir. Cimnastik sporunda



**Bu spor dalında yaklaşık 12 bin adet hareket vardır. Bu yüzden bir antrenörün kendini sürekli yenilemesi gerekir. Bu doğrultuda bizler antrenör problemiyle de karşılaştık. Düzenlenen kurslar sayesinde bu sorunumuzu şimdilik çözdük.**



**4 yaşından beridir cimnastik eğitimi alan bir sporcu okulunda veya dışarda her sporu yapabilir. Yapamayacağı hiçbir spor yoktur çünkü güç, estetik ve düzgünlük eğitimi alırlar. Buraya başlayan çocuklar önce cimnastiğin nasıl birşey olduğunu öğrenirler. Buna göre cimnastiğe başlayabilirler mi başlayamazlar mı belli olur.**

altyapıyı almış çocuklar, diğer branşlara kesinlikle daha çabuk adapte olurlar. Artistik cimnastik dünyanın en ağır ama en temel spor dalıdır. Artistik cimnastikte bir sporcu yetiştirmek yoğun emek ister. Bu işten anlayan kişilere sorduğunuzda bu emek sürecinin en az 4 sene olduğunu söylüyorlar. Kıacası bu spor dalı oldukça zordur. Cimnastiğin dalları şunlardır; artistik, ritmik, trampolin, genel ve aerobik cimnastik. Bunların içerisinde en temel olan artistik cimnastiktir. Ritmik cimnastik nispeten daha kolaydır. Ritmik cimnastiği genelde kız sporcular yapar.

**A: Cimnastiğe başlama yaşı kaçır? Çocuklar**

**neye göre seçilir ve nasıl bir eğitim alırlar?**

**Bilgin Diker:** Cimnastiğe başlama yaşını

4 olarak belirledik. 4 yaş üzeri olan çocuklar, ayrı bir grupta başlatılıyor. Bu grupta başlayan bir çocuğun en az 1 veya 2 sene içinde güç, esneklik ve düzgünlük alması durumuna bakarak ilerde cimnastikçi olup olamayacağına karar veriyoruz. Bu grupta başarılı olanları seçerek bir üst gruba yani "yarışmacı sporcu" grubuna aday olarak yukarı çekeriz. Orda çocukların çepitli çalışmalarını var. Mesela kızların 4, erkeklerin 6 yarışma aleti var. Bu aletlerde bize göre başarılı olan çocuklar Türkiye'deki yarışmalara gitmeye hak kazanır. Başarılı olmayanlar ise çalışmaya devam eder. Yarışmacı gruplar yapılarına göre çepitli gruplara ayrılır. 4 yaşından beridir cimnastik eğitimi alan bir sporcu okulunda veya dışarda her sporu yapabilir. Yapamayacağı hiçbir spor yoktur çünkü güç, estetik ve düzgünlük eğitimi alırlar. Buraya başlayan çocuklar önce cimnastiğin nasıl birşey olduğunu öğrenirler. Buna göre cimnastiğe başlayabilirler mi başlayamazlar mı belli olur. Yarışmacı gruplar hoca sayısına göre bölünüp çalışmalar yapar. Cimnastikte temel olan başlıca unsurlar şunlardır; disiplin, cesaret ve istek. Bu üçüne sahip olan bir çocuk bizdeki bütün hareketleri yapabilecek duruma gelir. Yeter ki bize yapabileceğini hissettirsin. Bu açıdan bir sıkıntımız yoktur.

Bu işi okullara yaymak zorundayız. Okullar bizim için çok önemlidir. Okullarda yayıldıkça zaman farklı farklı yarışma



pekileri ortaya çıkar. Çocuk sayısı daha fazla olur. Punu da söylemeden geçemeyeciğim ki bu spor dalında başarılabilmek için günde en az 5 saat çalışmak zorundayız. Başka çaremiz yoktur.

**T.Ö:** Okullarda cimnastik eğitiminin eskiden olduğu gibi verilmesi gerektiğini düşünüyorum. Bu spor dalının yayılması için bu şarttır. Herpeye rağmen, bu spor dalının ülkemizde çok iyi bir yere geldiğini söyleyebilirim.

**A: Şu an belli başlı sorunlarınız var mı? Varsa nelerdir? Maddi sıkıntı yaşıyor musunuz?**

**B.D:** Benim yapıyorum en büyük sorunlardan biri budur; bizim normal çalışma saatlerimiz öden saat 14'ten 19'a kadardır. Ancak okulların durumuna göre çalışmalarımı örneğin ben 4'ten 7'ye yapabiliyorum. Bazı arkadaşlar 2'den 3 buçukta yapıyor. Bu 5 saat içerisinde tam 8 grup çalışma yapıyor. Sadece benim çalıştırdığım 3 grup var. Bu açıdan bir sıkıntı yaşıyoruz.

Ayrıca bu sporun tabii ki bazı giderleri vardır. Bizim şu an kullandığımız magnezyum tozunun 1 paketinin fiyatı 50 eurodur. Aslında bu spor çok da pahalı bir spor değildir. Yıte mayosu var, epofmanı t-shirt'ü var. Çocuğun mayoyla çalışması çok önemlidir geleceği için. Vücudun alması lazımdır. Cimnastik sporu esasında patikle veya çorapla yapılır. Kıpta mecuran soğuktan korunmak için çorap giyer çocuklar. Aslında patikle çalışmak her zaman için daha iyidir çünkü çocuğun ayakucunu gösteren bu patiklerdir.

**T.Ö:** Herpeyde olduğu gibi bu spor dalında da birçok sorun vardır. Biliyorsunuz dünyanın en popüler spor dalı futboldur. Dolayısıyla bu ülkedeki yatırımların çok büyük bir kısmında maalesef futbola yapılmaktadır. Bu, cimnastik gibi spor dallarının bir talihsizliğidir. Devletin diğer branşlardaki gibi cimnastik sporuna da katkısı yok denecek kadar azdır. Kıscası kendi yaşıyla kendi ciğerimizi kavuruyoruz. Sporcularımızın yurt dışında yarışabilmeleri ve derece elde edebilmeleri için devletin bizlere daha çok destek olması gerekir. Ülkenin gelişimi için salon sporlarına gereken önemin verilmesi gerekir diye düşünüyorum. Yurt dışına açılabilmesi için gerekli kadroya ve altyapıya sahip olmak gerekir. O da maalesef şu an bizde mevcut değil. Ancak ne olursa olsun bizim bu işi bırakmaya niyetimiz yoktur. Bizler daha önce İstanbul'da bir cimnastik festivaline katıldık. Orada çok büyük ilgi gördük. Şin gerçeği, Türkiye'de bizlere çok farklı davranıyorlar. Bizlere çok sıcak

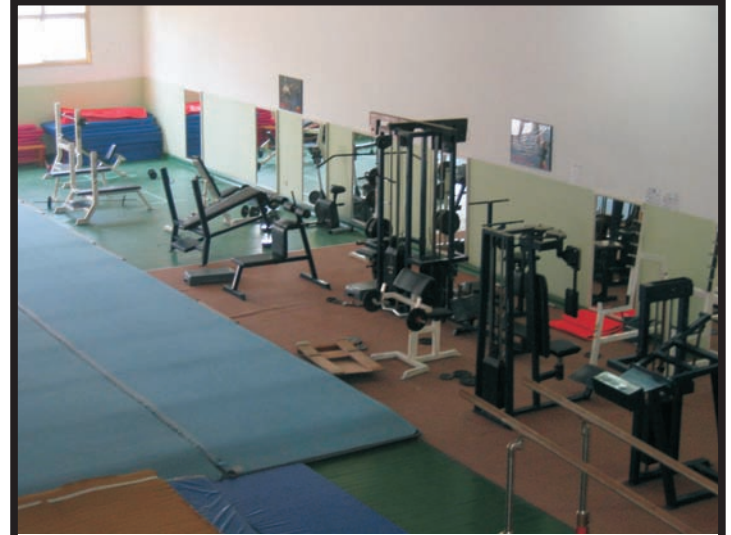
yaklaşıyorlar. Orada halkın bize çok sıcak bir yaklaşımı oluyor. Bu an salonumuzda da çok büyük problemler vardır. Tavanda çeşitli problemlerle karşılaşıyoruz. Ama maalesef birpey yapamıyoruz. Eder salon Federasyon'un olsa bu soruna bir çare bulmak için uğraşacağız ancak şu anda bu içinde bulunduğumuz bina spor dairesine aittir ve Cimnastik Federasyonu'na tahsis edilmemiştir. Salondaki en büyük problem ise, buradaki vücut geliştirme ve kondisyon aletleridir. Bu aletler çok ciddi bir yer kaplıyor ve bizim çalışmalarımıza ciddi engel oluşturmuyor. Bu aletleri oradan taşımak istedik, ortalık kalktı oturdu. Sonuçta spor dairesi bu aletlerin burada kalmasında ısrarcı oldu ve bu aletler şu an burada duruyor. Bu aletlerin birçok sakıncası vardır. Mesela sporcularımız bu aletlerle neredeyse iç içe çalışıyor. Olacak olan en ufak bir kaza, çocuklarımızda ciddi sağlık problemleri doğurabilir. Bu aletlerin altında kalabilirler, veya aletlerin üstüne düşüp ciddi şekilde yaralanabilirler. Bir diğer sakınca ise sporcularımızın bu aletler için gelen insanlardan rahatsız olmalarıdır. Onlar burdayken rahat çalışmıyorlar. Bu bir gerçektir. Bu fitness aletleri için gelen kibarların sağlığı açısından da sakıncalar vardır. Çünkü burada onlarla ilgilenebilecek yeterli hoca yoktur. Kendi bablarına çalışıyorlar ve bu durum onlar için sakıncalıdır. Bizler bu soruna böyle bir çözüm bulduk. Fitness için buraya gelenler bu salonu öden saat 14'e kadar kullanıyorlar. 14'ten sonra da biz kullanıyoruz. Pimdilik bu soruna karşı bulduğumuz çözüm bu. Yaptığımız mücadele sonucunda ancak bunu elde edebildik.

**A: Peki çocukların bu spora olan ilgileri nasıldır?**

**B.D:** Çocukların şu an büyük ilgisi vardır diyebilirim ama bizim için devamlılık önemlidir. Örneğin yaz tatilinde bazı çocuklar tatilde olduğu için buralara hiç uğramaz. Bu aslında büyük kayıptır. Örneğin 2 sene üzerine yoğunlaştığımız bir çocuk 1-2 ay gelmediği zaman çok geriler. Yapılan emekler de boşa gider. Özellikle ailelerin buna dikkat etmeleri gerektiğini düşünüyorum.

**A: Hedeflerinizden biraz bahsedebilir misiniz?**

**T.Ö:** Her sene faaliyet raporumuz doğrultusunda kendimize belli hedefler belirleriz ve o hedeflere ulaşabilmek için çalışırız. Önümüze koyduğumuz hedefler doğrultusunda ilk sene Türkiye ile olan ilişkilerimizi düzelttik. Karşılıklı ziyaretler yapıldı ve tarihte ilk kez aramızda yazılı bir anlaşma imzalandı. Onların bizlere yapacağı büyük yardım, teknik yardımdır ki zaten yapıyorlar. Türkiye'deki antrenörler ile



**Salondaki en büyük problem ise, buradaki vücut geliştirme ve kondisyon aletleridir. Bu aletler çok ciddi bir yer kaplıyor ve bizim çalışmalarımıza ciddi engel oluşturuyor. Bu aletleri oradan taşımak istedik, ortalık kalktı oturdu.**

bizim antrenörlerimiz arasında da çeşitli bilgi alışverişini sağladık. Bu spor dalında yaklaşık 12 bin adet hareket vardır. Bu yüzden bir antrenörün kendini sürekli yenilemesi gerekir. Bu doğrultuda bizler antrenör problemiyle de karşılaştık. Düzenlenen kurslar sayesinde bu sorunumuzu pimdilik çözdük. Koyduğumuz bir diğer hedef ise cimnastik takımları yaratmaktır. Şu anda bu hedefe de ulaştığımızı söyleyebilirim. Bu takımlar Türkiye'de yarıştı. Dikkat ederseniz yarıştıyorum, derece almayı demiyorum. Zaten bizim hedefimiz orada yarışabilmektir. Derece elde etme hedefi fazlasıyla hayalci bir hedefti çünkü. Çocuklarımız orada yarıştı ve geldi. Önümüzdeki sene çayyıldaha yüksede koyacağız. Mesela hedeflerimizden biri Türkiye'de dereceye girmek veya dünya şampiyonasında yarışmak olacaktır. Kıscası önümüzdeki yıl için hedeflerimizin bunlar olacağını düşünüyorum. Hedeflere ulaşabilmenin de yolu çalışmak, çalışmak, çalışmak.

# Dünyanın En Zor Ama En Temel Sportu : Cimnastik